П'ятниця, 17 жовтня 2003 року. № 196 (3196)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У сесійному залі не повинно бути переможців та переможених

Ранкове і денне засідання 16 жовтня

День голосування у Верховній Раді знову розпочався з блокування. І знову каменем спотикання став закон про виборчий закон. Представники опозиційних фракцій заблокували парламентську трибуну, вимагаючи в головуючого розпочати голосування із закону про вибори народних депутатів за пропорційною системою. Цей закон стояв на порядку денному цього дня, однак депутати вважали, що черга до нього може і не дійти. Голова Верховної Ради Володимир Литвин оголосив півгодинну перерву для міжфракційних консультацій, яка, щоправда, тривала більше години.

(Закінчення на 2-й стор.).

ВІЗИТИ

Відносинам — динаміку

Президент України Леонід Кучма прийняв Голову Меджлісу Ісламської Ради Ірану Мехді Кяррубі, який на чолі іранської делегації перебуває в нашій країні. Під час бесіди Президент України вказав на високий рівень політичного діалогу між двома державами та зацікавленість України в активізації відносин з Іраном у різних сферах.

Голова Меджлісу Ісламської Ради Ірану подякував за гостинність, назвав продуктивними переговори з главою українського парламенту Володимиром Литвином та Прем'єр-міністром України Віктором Януковичем.

(Закінчення на 2-й стор.).

Після вступу Польщі до ЄС візи залишаться безплатні

Після запровадження Польщею з 1 жовтня візового режиму з Україною біля консульств цієї країни вишикувалися великі черги. Як стверджують у Генеральному консульстві Республіки Польща у Києві, в цих чергах стоїть більше представників туристичних агенцій та різноманітних посередників, ніж окремих громадян. На цих чесних і не зовсім підприємців працівники польського консульства не мають жодного впливу, адже, як наголосив під час учорашньої прес-конференції Генеральний консул РП в Україні Сильвестр Шостак, за стінами дипредставництва «територія Польщі закінчується».

(Закінчення на 5-й стор.).

Я ВАМ ПИШУ...

Обравши її, не помилився

Передплачую «Голос України» з першого номера, коли ще ніхто не знав, яка це буде газета. І жодного разу не пошкодував про свій вибір, тому що вона цікава і мені подобається. Грошей постійно бракує, тому доводиться передплачувати поквартально.

З повагою і побажаннями всіляких успіхів у роботі та житті кожного працівника, котрі створюють чудову газету «Голос України»!

Дмитро БЄЛЯВЦЕВ.

В. Писарівка Сумської області.

ПРО ТАКСИ НА ТАКСІ

Учора таксисти з усіх регіонів країни пікетували будинок Верховної Ради України, протестуючи проти підвищення єдиного і фіксованого податку для приватних підприємців. У акції взяло участь близько трьох тисяч осіб. Гасла демонстрантів були такі: «Прийняття закону — смерть підприємництву», «Депутати, зупиніть геноцид проти народу». А вулицею Грушевського, де розташований будинок парламенту, періодично проїжджала колона машин із жовтими шашечками і безперервно сигналила. З проблемою обіцяє розібратися комісія, до складу якої увійшли таксисти, представники Мінфіну і деяких парламентських фракцій.

Схоже, щось укотре може подорожчати. Якщо порівняно забезпечені власники таксі взялися «стукати баранками» об парламентський асфальт, то що робити справді бідним?

(Продовження теми читайте на 3-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Бережи честь зі студентства

Сьогодні Дніпропетровський національний університет святкує 85-річчя. Цей вуз славиться передусім інженерно-технічними кадрами, які готує для космічної та ракетобудівної галузі, і загалом конструкторської. Очікується, що разом з багатьма відомими нині випускниками університету на ювілей завітає і Президент України Леонід Кучма — випускник фізико-технічного факультету, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО**.

Цінам на хліб не сидиться на місці

У Криму буханка «Південного» підскочила до 2,2 грн., нарізного батона — до 1,95 гривні. За даними ВАТ «Кримхліб», на півострові хлібобулочні вироби з пшениці вищого класу протягом місяця подорожчали на 7—10 відсотків.

Ціновий стрибок не стосується тільки двох сортів, ціни на які зафіксовано. Але експерти передбачають подорожчання і цієї продукції до кінця року на 25 відсотків. Адже кримський уряд не забезпечив продаж 40 тис. тонн пшениці «Кримхлібу» і 20 тис. тонн «Кримспоживспілці» по 850 грн. за тонну, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО**.

У НОМЕР

Могили на шляху автобана

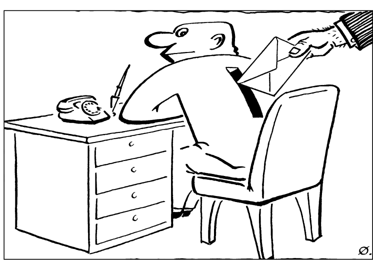
У декількох місцях на територіях Савранського, Миколаївського та Ширяївського районів Одещини зупинено будівництво автобана Одеса—Київ, оскільки на трасі виявлено стародавні могили. За роботу тут взялися археологи. Поки що вони не можуть достеменно сказати, до яких часів належать захоронення — в одних випадках це може бути бронзове століття, в інших — середньовіччя. У кожному з насипів, висота яких від 1,5 до 6, а діаметр від 20 до 60 метрів, може бути, передбачають науковці, від одного до сотні поховань, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК**.

Буряки з лану Героя солодші?

Звичний факт: не перевелися спритники, які люблять поцупити все, що «погано» лежить, стоїть, росте... Так само звичний наслідок цього факту: обікрадені довго шукають управи на злодіїв. Але, погодьтеся, не зовсім звично, коли до мандрів «за правдою» змушений вдаватися Герой України.

(Закінчення на 4-й стор.).

У Макіївці на 40 відсотків підвищено тарифи на опалення

У сесійному залі не повинно бути переможців та переможених

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

(Початок на 1-й стор.).

Після перерви В. Литвин повідомив: лідери депутатських фракцій домовилися, щоб у сесійному залі не було переможців і переможених, перейти до голосування законопроектів у розділі «Прийняття рішень із обговорених питань», у якому був і виборчий закон. Хоча, за словами глави парламенту, цю позицію одноголосно підтримали лідери всіх фракцій, законотворчий процес у нормальне русло не ввійшов. Поставлений на голосування проект закону про затвердження прожиткового мінімуму на 2004 рік набрав лише 188 голосів, а опозиціонери знову заблокували трибуну. Лідер соціалістів Олександр Мороз вимагав розглянути виборчий закон не під 33-м номером у «черзі», а принаймні під третім. На вимогу фракцій «Регіони України» та Аграрної партії головуючий оголосив чергову перерву.

Під час переговорів у кабінеті Голови Верховної Ради лідери фракцій також вирішили відрядити до Керчі делегацію народних депутатів, які представляють усі політичні сили в парламенті, для вивчення на місці обставин, пов'язаних з будівництвом Росією дамби в Керчинській протоці. У понеділок, за словами В. Литвина, до Верховної Ради України прибуває делегація парламентаріїв із Державної Думи Росії, котрі візьмуть участь у парламентських слуханням на тему україно-російських відносин. Українські депутати, які побувають у Керчинській протоці, підготують свої пропозиції, і за потреби питання про будівництво там дамби розглядатимуть наступного четверга, 23 жовтня.

Після чергової перерви головуючий знову поставив на голосування проект закону про затвердження прожиткового мінімуму на 2004 рік (356 грн. 04 коп.). Комуністи та соціалісти наполягали на тому, щоб повернути цей документ уряду, оскільки показник прожиткового мінімуму, на їх погляд, не відповідає реальному зростанню цін за житло, комунальні послуги та товарів першої необхідності.

Представник «Нашої України» Валерій Асадчев також виступив за те, що уряд має перерахувати весь споживчий кошик та зарплати, враховуючи зростання цін. Профільний парламентський Комітет з питань соціальної політики та праці пропонував прийняти законопроект про прожитковий мінімум за основу з тим, щоб під час підготовки до другого читання його ще раз перерахувати. За прийняття законопроекту в першому читанні проголосували лише 220 депутатів.

Щоб розблокувати роботу парламенту, Володимир Литвин таки поставив на голосування проект закону про вибори народних депутатів України, на негайний розгляд якого весь ранок наполягали опозиційні фракції. Однак камінь спотикання з мертвої точки зрушено не було: не набрав достатньої кількості жоден із трьох законопроектів про вибори до парламенту. Ані варіант у авторстві депутатів М. Рудьковського, Ю. Ключковського та інших, який передбачав суто пропорційну систему (209 — «за»). Ані проект С. Гавриша, Ю. Іоффе та інших, який передбачає вибори за списками від політичних партій по загальнодержавному багатомандатному виборчому округу на основі пропорційного представництва (122 — «за»). Ані законопроект Богдана Губського та інших, який пропонує обирати 450 депутатів у виборчих округах, але з правом політичних партій висувати кандидатів.

Після цього Володимир Литвин знову оголосив перерву для консультацій, і, як пообіцяв, останню, «щоб не смішити народ». Коли депутатам не вдасться домовитися, зауважив глава парламенту, він буде змушений закрити пленарне засідання.

Згода у парламенті, схоже, десь заблукала. Під час чергових міжфракційних переговорів глава парламенту Володимир Литвин пропонував відкласти розгляд виборчого закону і виконати всі законодавчі обов'язки парламенту, тобто голосувати за закони, заплановані в порядку денному. Голова ВР навіть пропонував зробити наступний вівторок днем прийняття рішень і тоді проголосувати за виборчий закон. Але ці пропозиції не були сприйняті лідерами опозиційних фракцій.

За словами В. Литвина, опозиціонери були налаштовані лише на такий принцип: або сьогодні, або нічого. Володимир Литвин був змушений закрити денне засідання, закликавши парламентаріїв дійти порозуміння на вечірньому засіданні, щоб не зірвати законодавчий процес та не призвести до розпуску Верховної Ради. «І давайте під час перерви подумаємо, яка оцінка парламенту в суспільстві», — сказав Володимир Литвин.

Юліана ШЕВЧУК.

У НОМЕР

Відносинам — динаміку

(Початок на 1-й стор.).

Мехді Кяррубі висловив задоволення рівнем двосторонніх відносин з Україною, відзначивши насамперед політичну, економічну взаємодію, взаємодію в міжнародних організаціях та міжпарламентських зв'язках: «Але треба більше використовувати потенціал нашого двосторонього співробітництва та надати нашим відносинам динамічнішого розвитку». Мехді Кяррубі також висловив готовність до співпраці в різних сферах, зокрема в енергетиці, транспорті, авіабудуванні, та висловив сподівання на результативність роботи спільної україно-іранської міжурядової комісії, засідання якої відбудеться у листопаді.

Сьогодні, в останній день перебування на українській землі, іранська делегація відвідає Харків.

У битві за індійську батарею виграли «наші»

Консорціум «Укріндустрія» визнано переможцем тендеру з модернізації коксової батареї № 5 металургійного комбінату в місті Бокаро (Індія). Про це кореспондентові «Голосу України» повідомили в прес-службі корпорації «Індустріальний союз Донбасу» — одного зі співзасновників консорціуму. Головним конкурентом українців виступила провідна інжиніринговa компанія «SMS Demag» (Німеччина), однак цінові пропозиції наших співвітчизників виявилися найвигіднішими. Орієнтовна вартість робіт із реконструкції батареї становитиме 36,6 мільйона доларів США. Після затвердження результатів тендеру на рівні міністерства сталі Індії буде укладено відповідний контракт з «Укріндустрією».

Ліна КУЩ.

■ ***Фотофакт***

Пікетування Міністерства оборони України відбулося під гаслом «Україні — професійну армію». Учасники акції намагалися привернути увагу громадськості до проблем сучасного українського війська, позастатутних відносин та корупції у Збройних Силах.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ ВР

Більше довіри ширшим перспективам

Стратегія допомоги Україні на 2004—2007 роки та перспективи співробітництва зі Світовим банком — ці питання обговорено під час зустрічі керівника депутатської фракції політичних партій Промисловців і підприємців України та «Трудова Україна» Ігоря Шарова, членів фракції Сергія Буряка, Андрія Деркача з Директором регіонального управління Світового банку по Україні, Білорусі та Молдові Лукою Барбоне та представниками банку Душаном Войовичом та Олександром Калібердою.

Як повідомили у прес-службі фракції ППУ і «Трудова Україна», Лука Барбоне поінформував депутатів про те, що Світовий банк «позитивно оцінює тенденції до зменшення зовнішнього боргу України з її ВВП» і вважає, що «Україна спроможна належним чином використовувати позики».

За словами Л. Барбоне, Світовий банк має наміри запропонувати Україні програми системного кредитування та низку інших програмних проектів на суму в три мільярди доларів. Якщо 23 жовтня цього року Рада директорів Світового банку у Вашингтоні ухвалить позитивне рішення про проект стратегії допомоги України, цей документ буде оприлюднено. На думку Луки Барбоне, стратегія Світового банку щодо України пов'язана з прийняттям Державного бюджету України на 2004 рік, який повинен «не провокувати інфляційні процеси», а також з ухваленням Верховною Радою низки законопроектів і насамперед закону «Про захист прав кредиторів».

Народні депутати України Ігор Шаров, Андрій Деркач та Сергій Буряк також поінформували представників Світового банку про діяльність фракції ППУ і «Трудова Україна», її позицію щодо Конституційної реформи, політичних, економічних та соціальних перспектив України.

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Українсько-російські відносини: сучасний етап та перспективи

У Верховній Раді України 22 жовтня відбудуться парламентські слухання на тему: «Українсько-російські відносини: сучасний етап та перспективи». Згідно із інформацією Міністерства закордонних справ України сьогодні українсько-російське співробітництво характеризується прагматизмом, прагненням до виконання підписаних міждержавних документів, реалізацією взаємовигідних двосторонніх економічних проектів, проведенням спільних бізнесів-форумів з участю президентів двох країн, подальшим посиленням взаємодії і на двосторонньому рівні, і на міжнародній арені.

Договірно-правова база між Україною та Російською Федерацією налічує 294 двосторонні міжнародні договори, серед яких 37 міждержавних, 155 міжурядових, 102 міжвідомчі. Сьогодні із загальної кількості підписаних документів набули чинності 253 договори.

Пріоритетне значення має розвиток торговельно-економічної сфери, стратегічне — розвиток паливно-енергетичної сфери. У гуманітарній сфері укладено ряд договорів, які стосуються соціального захисту прав громадян наших країн, що працюють за межами своїх держав, у соціально-трудовій сфері та у галузі сімейної політики й забезпечення тендерної рівності.

Важливе значення має співробітництво у регулюванні та розвитку природоохоронних і міжрегіональних зв'язків між областями України і суб'єктами Російської Федерації. У парламентських слуханнях візьмуть участь делегація Федеральних Зборів Російської Федерації, науковці, представники громадськості.

Інформаційне управління Верховної Ради України.

ДУМКА ОГЛЯДАЧА

Протест також за «темником»?

Мал. Василя ФЛЬОРКО.

Ми вже розповідали про те, як на Першому національному «гвалтують свободу слова». Можна було б не повертатися до пройденої теми, якби не прес-конференція, що відбулася 14 жовтня. Суцвіття керівних кадрів Національної телерадіокомпанії офіційно повідомило колег із журналістського цеху про «протест трудового колективу проти спроб знищення НТКУ».

Утім, автор перепрошує за надмір вжитих лапок. Принаймні в першому реченні можна спокійно обійтися без них. Те, що нам показують і розповідають на «першій кнопці», часто справді сприймається як наруга над самим поняттям «журналістика». Про свободу слова вже незручно нібито й згадувати. Тут цікаве інше питання: хто пробує знищити НТКУ?

За висновком трудового колективу, викладеним у відкритому листі Президентові, Голові Верховної Ради та Прем'єр-міністрові, авторство цього зухвальства належить «політикам та чиновникам», яких «цікавить лише те, як їх показали на телеекрані. Їм цікавіше захоплювати студії, ніж наполегливо працювати над зміною законодавства».

(Закінчення на 6-й стор.).

Милосердя — це передусім конкретні справи

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ БОРОТЬБИ З БІДНІСТЮ

Наголошували учасники «круглого столу», організованого Товариством Червоного Хреста України та редакцією газети «Демократична Україна» з нагоди Міжнародного дня боротьби з бідністю. Дискусії, пропозиції та їх обговорення велися навколо підтримки найуразливішого населення, захисту прав інвалідів, хворих похилого віку, безпритульних дітей, потерпілих від стихійного лиха, збройних конфліктів, аварій та катастроф.

Нині підопічних на обліку в організаціях товариства 421114 осіб, з них — 27912 прикутих до ліжка самотніх людей похилого віку.

Для допомоги їм розроблено багато гуманітарних програм. Але найдійальнішою є патронажна служба Червоного Хреста, створена в 1961 році, яка нині налічує 3 200 сестер милосердя. Це вони лише у першому півріччі доглянули понад 100 тисяч підопічних пацієнтів. А загалом під прапором Червоного Хреста діють 463 центри і кімнати медико-соціальної допомоги, в яких нужденні отримали майже два мільйони послуг. Допомагали в цьому і поставки Товариств Червоного Хреста Австрії, Нідерландів і Німеччини, які надіслали 2980 наборів для патронажних сестер і 52 набори для медико-соціальних центрів на суму понад 7 млн. грн.

Більше уваги товариства почали приділяти селу за рахунок створення пунктів першої допомоги, палат, денних стаціонарів та стаціонарів на дому. У пересувних діагностичних лабораторіях Червоного Хреста щорічно обстежують близько 30 тисяч осіб, що певною мірою допомагає реалізовувати програму «Червоний Хрест проти туберкульозу і СНІДу».

Нині Міжнародна федерація Товариства Червоного Хреста і Червоного Півмісяця започаткувала програму з надання допомоги в таборах-ізоляторах для нелегальних мігрантів. Йдеться про міста Мукачеве, Чоп, Львів, де депортованим уже надано допомогу на суму 200 тисяч грн.

Водночас учасники «круглого столу» висловили глибоке занепокоєння, що Стратегія подолання бідності, затверджена указом Президента, виконується незадовільно. Бідних людей в Україні не зменшується, гострота соціальних проблем залишається.

Вл. інф.

Шлях до Європи — через подолання бідності

У КОМІТЕТАХ ВР

Парламентський Комітет з питань соціальної політики та праці спільно з Міністерством праці та соціальної політики провели у Верховній Раді України «круглий стіл» на тему «Україна на шляху до Європи: соціальні стандарти та гарантії».

Так звані соціальні стандарти і гарантії — мінімальна заробітна плата, мінімальна пенсія за віком, неоподатковуваний мінімум доходів громадян, розміри державної соціальної допомоги та інших соціальних виплат — є не лише основою для розрахунків державних видатків на соціальні цілі та формування бюджетів усіх рівнів. Належний рівень соціальних стандартів — це одна з передумов вступу України до Європейського союзу. Не секрет, що наші зарплати та пенсії ще дуже далекі від європейських. А тому роботи на цьому шляху ще вдосталь і для урядовців, і для парламентаріїв.

Близько 28% населення України живуть за межею бідності, більше 60% працівників підприємств різних форм власності отримують зарплату, нижчу від прожиткового мінімуму. Залишається значною міжгалузева та регіональна диференціація в оплаті праці. Так, якщо в Донецькій області середньомісячна зарплата в першому півріччі 2003 року зросла порівняно з відповідним періодом минулого року на 80% — до 530 гривень, то в Тернопільській області аналогічне підвищення становило трохи більше 30 гривень, а середня зарплатня ледь перевищила 280 гривень.

Нині уряд підготував і планує внести на розгляд Верховної Ради законопроект про ратифікацію Європейської соціальної хартії. Прийняття цього документа — одне із зобов'язань нашої держави перед Радою Європи. Ратифікація хартії сприятиме підвищенню рівня соціальної захищеності населення України, адаптації національного законодавства до європейських соціальних норм, зміцненню авторитету нашої держави на міжнародній арені. На думку учасників «круглого столу», необхідно також активізувати підготовчу роботу з приєднання України до Європейського кодексу соціального забезпечення, який уже ратифікували 18 європейських держав.

Як зазначив голова Комітету ВР з питань соціальної політики та праці Василь Хара (фракція «Регіони України»), в Україні вже створене і діє певне законодавче поле, схвалено низку законодавчих актів, які регламентують показники основних соціальних нормативів. Це закони «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії», «Про прожитковий мінімум», «Про державну допомогу сім'ям з дітьми», «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» та інші. «Однак на практиці вимоги законів, а найголовніше — Конституції не дотримуються», — наголосив В. Хара. Скажімо, стаття 17 закону про державні соціальні гарантії визначає, що основні державні соціальні гарантії, які є головним джерелом існування (зарплати, пенсії тощо), не можуть бути нижчими від прожиткового мінімуму, встановленого законом. На 2003 рік прожитковий мінімум на одну особу визначено в 342 грн. на місяць, для працездатних осіб — 365 грн. А розмір мінімальної зарплати — 185 гривень — не дотягує і до половини прожиткового мінімуму (у 2004 році цей показник пропонується збільшити лише на 16 грн.). Розмір допомоги малозабезпеченим сім'ям із дітьми встановлюється виходячи не з прожиткового мінімуму, а з рівня його забезпечення — тобто з 80 грн. (у 2004 році уряд планує збільшити цей показник до 85 грн.).

Борг перед населенням за призначені у 2002 році субсидії готівкою досяг 59,4 млн. грн. Через незадовільне фінансування виплати субсидій на придбання палива готівку не отримало 216,9 тис. сімей, або 35% сімей із числа тих, кому її призначено. Заборгованість бюджетів з виплати сім'ям субсидій готівкою для відшкодування витрат на придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива лише 2003 року становила 88,5 млн. грн.

В урядовців погляд на вітчизняне соціальне забезпечення значно оптимістичніший, ніж у депутатів.

Фото Юрія ВЕНГРЕША.

Присутній на «круглому столі» міністр соціальної політики та праці Михайло Папієв визнав, що сьогоднішні соціальні стандарти «не забезпечують ті вимоги, які стоять перед державою, урядом, роботодавцями, профспілками, громадськими організаціями». Однак в останні два роки, за його словами, з боку держави зроблено важливі кроки до підвищення соціальних стандартів і гарантій. «Уже другий рік ми перебуваємо в ситуації зростання економічних показників, зростання заробітної плати, пенсійного забезпечення, розміру допомог, — сказав міністр. — Так, це зростання недостатнє, але ж стабільне».

Учасники «круглого столу» схвалили рекомендації Кабінетові Міністрів щодо приведення основних соціальних стандартів та гарантій у відповідність зі стандартами Європейського союзу. Зокрема, урядові запропоновано активізувати розробку та впровадження в Україні моделі соціальної держави з урахуванням досвіду розвинутих країн; розробити на тристоронній основі з використанням міжнародного досвіду концепцію розбудови соціальної держави, концепції людського розвитку, національної моделі соціальної політики, Соціального кодексу, законопроекту «Про засади внутрішньої та зовнішньої політики України».

Серед рекомендацій — встановити при доопрацюванні проекту закону про Державний бюджет на 2004 рік терміни та розробити стратегічний графік по роках щодо підвищення основних державних соціальних гарантій: рівня мінімальної зарплати, неоподатковуваного мінімуму доходів громадян, розмірів державної соціальної допомоги та інших виплат з метою подальшого наближення їх розміру до прожиткового мінімуму. Впровадити у державну бюджетну практику починаючи з 2005 року модель соціального бюджету, розроблену для України національною міжвідомчою робочою групою за допомогою експертів Міжнародної організації праці та Світового банку. Урядові також запропоновано щорічно до кінця лютого поточного року подавати Верховній Раді інформацію про подолання бідності в Україні за минулий рік з метою напрацювання пропозицій до держбюджету.

Юліана ШЕВЧУК.

ЗАКОНоДАВець

Потрапили у скруту — просіть соцпослуг

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила Закон України «Про соціальні послуги».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що визначено основні засади надання соціальних послуг особам, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги.

Складними життєвими обставинами, за яких особа набуває права на отримання соціальних послуг, визнано, зокрема, інвалідність, часткову втрату рухової активності у зв'язку зі старістю або станом здоров'я, самотність, сирітство, безпритульність, відсутність житла або роботи, насильство, зневажливе ставлення та негативні стосунки в сім'ї, малозабезпеченість, психологічний чи психічний розлад, стихійне лихо, катастрофу.

Основними формами надання соціальних послуг є:

1) матеріальна допомога;

2) соціальне обслуговування.

Матеріальна допомога надається у вигляді грошової або натуральної допомоги: харчових продуктів, засобів санітарії і особистої гігієни, засобів догляду за дітьми, одягу, взуття та інших предметів першої потреби, палива, а також технічних і допоміжних засобів реабілітації.

Соціальне обслуговування здійснюється шляхом надання соціальних послуг: за місцем проживання особи (вдома); у стаціонарних інтернатних установах та закладах; у реабілітаційних установах та закладах; в установах та закладах денного перебування; в установах та закладах тимчасового або постійного перебування; в територіальних центрах соціального обслуговування; в інших закладах соціальної підтримки (догляду).

Конкретними видами соціальних послуг можуть бути, зокрема: *соціально-побутові послуги* (забезпечення харчовими продуктами, транспортними послугами, виклик лікаря, придбання та доставка медикаментів); *психологічні послуги* (надання консультацій з питань психічного здоров'я, застосування психодіагностики, надання методичних порад); *соціально-педагогічні послуги* (організація індивідуального навчального та виховного процесів, дозвілля, спортивно-оздоровчої, технічної та художньої діяльності); *соціально-медичні послуги* (підтримка та охорона здоров'я, здійснення профілактичних, лікувально-оздоровчих заходів, працетерапія); *соціально-економічні* (надання натуральної чи грошової допомоги); *юридичні послуги* (надання консультацій з питань чинного законодавства, здійснення захисту прав та інтересів таких осіб); *послуги з працевлаштування* (пошук підходящої роботи, сприяння у працевлаштуванні та соціальне супроводження працевлаштованої особи).

Згідно з цим законом соціальні послуги надаватимуть і за плату, і безоплатно.

Безоплатні соціальні послуги державні та комунальні суб'єкти надаватимуть у визначених державними стандартами соціального обслуговування обсягах трьом категоріям осіб:

1) громадянам, не здатним до самообслуговування у зв'язку з похилим віком, хворобою, інвалідністю і що не мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу;

2) безробітним, постраждалим від стихійного лиха чи катастроф, біженцям (якщо їх середньомісячний сукупний дохід нижче за встановлений прожитковий мінімум);

3) дітям та молоді, які потрапили у складну життєву ситуацію у зв'язку з інвалідністю, хворобою, сирітством, безпритульністю, малозабезпеченістю, конфліктами і жорстоким ставленням у сім'ї.

Перелік соціальних послуг таким особам та умови їх надання має найближчим часом встановити Кабінет Міністрів України.

Для забезпечення громадян соціальними послугами законом передбачено функціонування тимчасових притулків, у т. ч. для неповнолітніх, в яких організовується нічне або тимчасове проживання громадян без визначеного місця проживання та інших осіб з наданням їм відповідної допомоги. Запроваджується також діяльність волонтерів (осіб, які добровільно здійснюють благодійну, неприбуткову та вмотивовану діяльність, що має суспільно корисний характер).

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ: для отримання соціальних послуг, що надаються державними та комунальними суб'єктами, слід безпосередньо звертатися з письмовою заявою до місцевого органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування.

Для отримання соціальних послуг від недержавних суб'єктів (закон передбачає і таких) слід звертатися до відповідного суб'єкта, що їх надає.

У разі, якщо особа, котра потребує соціальних послуг, за віком або станом здоров'я неспроможна самостійно прийняти рішення про необхідність їх надання, таке рішення може бути за опікуном чи піклувальником, органом опіки та піклування — згідно з чинним законодавством.

ДЛЯ ДОВІДКИ: цей закон ухвалено парламентом 19 червня 2003 р. Він набирає чинності з 1 січня 2004 р. З повним його текстом можна ознайомитися у «Голосі України» за 22 липня ц. р.

Микола МЕЛЬНИК, доктор юридичних наук.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

НОВИНИ

ВРОЖАЙ-2003

Сто тисяч тонн цукру зварено на Вінниччині

За прогнозами фахівців асоціації «Поділляцукор», солодкого піску буде більше, ніж торік: до завершення сезону переробки його планувано зварити ще не менш як 100 тисяч тонн.

Оптимізму додають високі показники врожайності, цукристості й виходу цукру. Останній перевищує минулорічний на 1,4 відсотка: з однієї тонни коренів нині виробляють 115—120 кг солодкого продукту.

13 тисяч тонн вінницького цукру вже закуплено в Держрезерв. За ціною, встановленою Кабміном, — 2,37 гривні за кілограм. А за повідомленням голови облдержадміністрації Віктора Коцемира, загалом область продасть 50 тисяч тонн цукру, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Буряки з лану Героя солодші?

(Початок на 1-й стор.).

— У ніч на 8 жовтня директор ІВК «Агроцукор», що вже зруйнувала не одне підприємство на Хмельниччині та Тернопільщині, Вадим Лейві із загоном техніки заїхав на буряковий лан очолюваного мною товариства «Старт» і викопав 20,1 гектара цукрових буряків.

Тобто вкрав майже півтори тисячі тонн коренів, — розповідає Герой України, заступник голови Всеукраїнського союзу сільськогосподарських підприємств, депутат Хмельницької обласної ради Василь Петринюк. Крім цього, знищив результати закладених наукових дослідів та створив проблеми у розрахунках з цукровим заводом, якому ці буряки вже було продано. Загальна сума збитків, завданих товариству, сягає понад два мільйони гривень.

Про цю зухвалу крадіжку було негайно повідомлено районну та обласну міліцію і прокуратуру та Міністерство внутрішніх справ. Однак прокуратура, замість того, щоб вживати заходів до крадіїв, затриману техніку відпустила і навіть не порушила за цим фактом кримінальної справи. Прокурор району відмовився вести справу взагалі і, пославшися на вказівку обласної прокуратури, передоручив розслідування колегам із сусіднього району, де її «розслідують» з таким самим «успіхом».

Не знайшовши правди в області, Василь Петринюк змушений сьогодні шукати її у столичних кабінетах. Повторюю, якщо Герою України доводиться штурмувати правоохоронні «амбразури», що казати вже тоді про людей без президентських відзнак?

Мар'яна ГОРДІЄНКО.

Фото Миколи ФОМЕНКА.

Рум'яні булки з почуттям

У Рівному став до ладу новий хлібозавод «Рум'янець» потужністю 20 тонн хліба на добу. Обладнання тут імпортне, а процеси комп'ютеризовані. Однак, як зауважили молоді пекарі, у випікання хліба треба вкладати свою любов. Схоже, саме тому хліб і булочки від «Рум'янця» так смакують покупцям.

На новому заводі випікають двадцять два види хліба та булок, але невдовзі цей асортимент зросте до тридцяти шести найменувань. Поява в регіоні нового конкурента одвічним монополістам у виробництві хлібобулочних виробів сприймається позитивно. Адже це той випадок, коли в боротьбі за ринки збуту кожен дбатиме про якість та прийнятні ціни.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: у цеху нового Рівненського хлібозаводу «Рум'янець».

Вибачайте за тимчасові «незручності»...

Нечуваний урожай цукрових буряків виростили цього року у Васильківському районі на Дніпропетровщині. Солодкими коренями тут зайнято понад п'ять тисяч гектарів. Середня врожайність — триста центнерів на круг. Отож за всіма ознаками мають змогу накопати більш як сто тисяч тонн цукросировини. Але чи накопають?

Ульянівський бурякоприймальний пункт, котрий обслуговує район, розіслав господарствам та фермерам телеграми: «Тимчасово буряків не приймаємо. Вибачайте за незручності...».

Річ у тім, що цей пункт фактично не підготувався до прийому рекордного врожаю. На залізничній станції Ульянівка — також тиша. Ніхто нічого не розвантажує і не завантажує: автомобілі вертають назад, а вагони не подають. Зате величезні бурти «затоварили» всю територію. Зайвому буряку ніде впасти!

А селяни пригадують минулий рік, коли з цієї самої причини в землі замерзло відсотків 20 вирощеного. Тому цього разу прийняли рішення: збирання коренів не припиняти. І складують їх у степу біля доріг з твердим покриттям. Сподіваючись, що незабаром зможуть вивезти сировину.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

ПЕРЕМОГИ

Ще дві медалі

У відкритій першості звалювачів лісу Білорусі взяли участь представники п'яти держав — Білорусі, України, Росії, Латвії та Естонії. Нашу країну представляв працівник Міжгірського держлісгоспу Михайло Маркович. Додому він привіз срібну медаль, поступившися лише п'ятьма очками білорусові Володимиру Миронюку. А от в одній із найазартніших вправ — обрізанні сучків — українець завоював золоту медаль. І це не перша його перемога. Перед тим у липні він привіз «золото» із III міжнародних змагань, що проходили у Владимирській області Російської Федерації.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

РІШЕННЯ СУДУ

Сім років за Армагеддон

До семи років позбавлення волі засуджено Степана Слуку — директора кінотеатру в Червонограді на Львівщині, де 1998 року через порушення техніки безпеки після перегляду фільму «Армагеддон» у тисняві загинули четверо школярів і 15 були травмовані. Таке рішення виніс Червоноградський місцевий суд після трьох років розгляду справи, **повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна».**

ФОТОФАКТ

У Чернігові розпочало свою роботу Представництво Гомельської області, а в Гомелі — Чернігівської у рамках створення прикордонного співтовариства Єврорегіон «Дніпро».

На знімку: керівник Гомельського представництва у Чернігові Тетяна Селезень обговорює з начальником управління зовнішньоекономічної діяльності та торгівлі Чернігівської облдержадміністрації Володимиром Білявенком та головою Національного бюро Єврорегіону «Дніпро» Сергієм Кнуренком напрями подальшої взаємодії.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

ФОТОФАКТ

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

ВАТ «Полтавтрансбуд» здало в експлуатацію сучасну десятиповерхівку, в якій святкують новосілля 90 полтавських родин. Серед них — військовослужбовці, котрі отримали квартири за Президентською програмою «Житло — військовим».

На знімку: родина новоселів військового льотчика Юрія Диканя одержала 4-кімнатну квартиру.

РЕЗОНАНС

Обстеження триває — тривога не вгаває

У Верблянській середній школі відбулося чергове засідання комісії під головуванням першого заступника голови Львівської облдержадміністрації Леоніда Мельника.

Нових даних про джерело інфекції поки що немає. У Львівській обласній спеціалізованій дитячій лікарні організовано комплексне обстеження, на яке виділено 35 тисяч гривень. Сюди щодня привозять автобусом 30—35 дітей із зони лиха для медичного огляду, що передбачає і розширену лабораторну діагностику — вірусологічні, імунологічні, ультразвукові та інші обстеження.

Огляд завершиться орієнтовно 28 жовтня і лише через тиждень після цього буде узагальнено і оприлюднено результати.

Розмова за зачиненими дверима не задовольнила мешканців села. Розтривожені батьки хотіла почути якусь інформацію від фахівців негайно, адже стан їхніх дітей не поліпшується. І лікарі вже не кваліфікують перебіг хвороби однозначно як легкий. Верблянці на півгодини перекрили дорогу і зупинили рух навіть рейсових автобусів.

Керівники районної влади переконали пікетувальників у недоцільності стихійних акцій. Голова райдержадміністрації Микола Довба пообіцяв громаді терміново організувати зустріч із медичними працівниками.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Народні депутати України — члени депутатської фракції Народно-демократичної партії у Верховній Раді України висловлюють співчуття близьким, рідним та друзям з приводу смерті

Сидоренка Михайла Михайловича,

який багато років очолював Міжнародний дитячий центр «Артек». М. Сидоренко доклав багато зусиль для розвитку міжнародного дитячого центру, виявив себе вмілим організатором і педагогом. Навіть у непрості для нашої держави роки йому вдалося не лише утримати славу найбільшого у світі дитячого міжнародного центру відпочинку, зберегти колектив, а й забезпечити розвиток цієї унікальної установи.

Сьогодні ми поділяємо з вами біль від цієї непоправної втрати.

Земля йому пухом.

Після вступу Польщі до ЄС візи залишаться безплатні

(Початок на 1-й стор.).

Щодня у Києві видають 800—900 польських віз. Їх почали видавати ще у вересні, але подбати про візу заздалегідь спромоглося небагато громадян. Протягом вересня у Києві було видано таку кількість віз, як нині видають за два дні.

Загалом до 15 жовтня всі п'ять польських консульств — столичне, Луцьке, Львівське, Одеське та Харківське — видали 35 500 віз. Цікаво, що п'ятирічні візи майже не видають — лише як виняток. Візу не обов'язково отримувати за місцем проживання. Таку вимогу висувають лише до тих, хто хоче отримати візу з правом на роботу в Польщі.

Як повідомив Сильвестр Шостак, столичне Генконсульство працює щодня з 9-ї до 14-ї години, але з огляду на такий ажіотаж дещо змінило графік. Останні два тижні робочий день консула починається на півгодини раніше. Він виходить до черги і робить невеличке оголошення. Розповідає, що візу не треба чекати два тижні, як стверджують окремі посередники, що торгують місцями в черзі. Зазвичай прохання про видачу візи розглядають п'ять діб. Бізнесмени, представники органів влади та особи, які мешкають за межами Києва, можуть отримати візу того самого дня. Якщо встигнуть подати документи до 12-ї години. Решті доведеться зачекати до завтра.

Як запевнив Генконсул, навіть після вступу Польщі до ЄС — після 1 травня наступного року — візи залишаться безплатні. Змін зазнає лише візова анкета. Гроші за таку послугу з українців почнуть брати лише тоді, коли Польща увійде до Шенгенської зони і почне видавати Шенгенські візи. На думку Генконсула, це може відбутися протягом 3—5 років.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Дні столичної економіки в Мюнхені

Майже тиждень у Мюнхені перебувала делегація київських підприємців, промисловців та представників владних структур міста. Очолював її заступник голови Київської державної адміністрації, начальник управління зовнішньоекономічних зв'язків, доктор технічних наук, професор Михайло ПОЖИВАНОВ. Після завершення численних переговорів зі своїми німецькими партнерами він поділився з нами власними враженнями:

— Дні економіки Києва в Мюнхені розпочалися з бізнес-форуму, який проходив у мерії баварської столиці. Ми розмовляли однією мовою — мовою ділового партнерства. Досить несподіваними для німців стала присутність у делегації киян двох німецьких бізнесменів, які понад два роки успішно ведуть свій бізнес у столиці України. Це заступник голови «Хіповеритас банк» Мартін Леберле та директор компанії «Сіменс Україна» Мартін Грунерт. Їхні свідчення були найпереконливіші, бо, наприклад, у «Сіменса» товарообіг по Києву за два роки вже становить 200 млн. євро. А «Сіменс» в Україні — це в основному цифрові телефонні станції, що дадуть змогу найближчим часом вирішити проблему повної телефонізації міста.

Зустрічей було чимало, вдалося домовитися, скажімо, з тим-таки «Сіменсом» про співпрацю в галузі відновлення високих технологій. Це стосується і заводу ім. Петровського, і «Атомкомплексприладу». Взагалі, пошуки іноземних інвесторів — одне з головних завдань Днів Києва в Мюнхені.

І в результаті ділової зустрічі безпосередньо на німецькій фірмі «Кнауф», яка виготовляє гіпсокартон, було досягнуто домовленості встановити в Києві ще одну лінію з виробництва цього сучасного будівельного матеріалу. Перша лінія, що вже задіяна в нас, випускає на рік 2 млн. кв. м гіпсокартону, десь на 2,5 млн. доларів. До того ж фірма «Кнауф» купила в місті Артемівську Донецької області гіпсовий кар'єр та має далекосяжні плани щодо випуску своєї продукції і на Сході України.

Отже, Київ виконує своєрідну роль піонера серед інших регіонів України в розповсюдженні зарубіжних технологій та інвестицій. Але поки що 35% таких інвестицій освоюються на київських підприємствах, а в регіонах, на жаль, тільки 6—7%.

Одними з останніх і дуже корисних були переговори в Торгово-промисловій палаті міста Мюнхена. Нині зацікавленість інвесторів переключається на промисловість, яка дає готовий кінцевий продукт: літаки, окремі прилади, машини, верстати тощо. У Торгово-промисловій палаті Мюнхена було продемонстровано відеофільм про київські високотехнологічні комплекси, які можуть за певної участі іноземного інвестора працювати на світовому рівні якості.

Неля ГЛУЗОВА.

Мюнхен.

Фото АП.

Ян Лівей уже Гагарін

Китайський космічний корабель «Шеньчжоу-5» благополучно приземлився в степах Внутрішньої Монголії. Перший тейканавт Ян Лівей почувається нормально. Країна, природно, радіє і готується до нових польотів.

Брат Кахи Каладзе живий?

Мати грузинського футболіста, легіонера італійського «Мілана» Кахи Каладзе повідомила грузинському інформаційному агентству Інтер-Прес, що має нову інформацію про свого молодшого сина. Нагадаємо, Левана Каладзе два з половиною роки тому викрали у Тбілісі невідомі.

За словами Медіко Каладзе, протягом двох років про сина нічого не було чути, однак нещодавно їй повідомили, що Леван живий і почувається нормально: «Гадаю, остання інформація має бути достовірною, бо її сповістили дуже близькі до нашої родини люди». За твердженням матері, повідомлення надійшло не від силових структур і не від представників злочинного світу, які активно намагалися втручатися в долю викраденого і подавали сім'ї Каладзе суперечливі відомості про його долю. Медіко поки що не каже, що саме їй повідомили і хто це зробив. Вона чекає підтвердження отриманої звістки.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Герої, жертви, антигерої...

«ГУ» писав про освячення цвинтаря в селищі Лестене, де спочивають останки солдатів латиського легіону «Ваффен СС». Ця історія отримала міжнародний резонанс.

Днями посла Латвії Яніса Ловнікса запросив заступник директора департаменту відносин з Європою і Євразією МЗС Ізраїлю Давід Пелег і вручив йому ноту протесту. Приводом для неї послужив захід із освячення цвинтаря в селищі Лестене, де спочивають останки солдатів двох латиських дивізій «Ваффен СС». Особливо акцентувалося, що там були присутні міністр культури, депутати Сейму. Прем'єр-міністр надіслав вінок квітів.

За даними однієї з газет, посол Латвії намагався переконати ізраїльтян у тому, що дві латиські дивізії СС відрізнялися від «звичайних» дивізій СС. Казав він і про те, що легіон утворився 1943 року, коли єврейське населення Латвії вже знищили. І що воювали легіонери не проти антигітлерівської коаліції, а за вільну Латвію, хоча давали клятву на вірність Гітлерові. Адже жоден легіонер не був засуджений за військові злочини. І в Латвії вже давно працює комісія істориків, покликана дати справедливу оцінку минулому.

Одночасно з дипломатичним демаршем заяву з приводу останніх подій у Латвії зробив і директор ієрусалимського бюро Центру Візенталя Эфраїм Зурофф. Він, зокрема, пояснив чому жоден із легіонерів не був засуджений за військові злочини: з часу відновлення незалежності нікого не притягли до відповідальності. У заяві сказано: «За таких обставин не доводиться дивуватися, що латвійські міністр і депутати парламенту прославляють тих, хто брав участь у злочинах чи прикривав військових злочинців під час нацистської окупації».

Схоже, ця тема незабаром зазвучить і в Європарламенті.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Баку

Син Алієва став президентом

Ільхам Алієв переміг на президентських виборах в Азербайджані. Про це офіційно оголосив азербайджанський Центрвиборчком. У місті відбуваються мітинги протесту тих, хто не вірить, що вибори були чесними. Є випадки сутичок демонстрантів з поліцією.

■ Балі

Вирок — довічне ув'язнення

Індонезійський суд засудив ще одного фігуранта у справі про теракти на острові Балі до довічного ув'язнення. Суд визнав участь обвинувачуваного Мубарака в організації вибухів, внаслідок яких загинуло 202 особи. До сьогодні суд виніс 26 вироків у цій справі, три з них — смертні.

■ Газа

Самі винні?

Палестинська служба безпеки заарештувала п'ятьох активістів «Ради народного протистояння» за підозрою в організації вибуху американської колони в секторі Газа. При цьому палестинці заявили, що не раз попереджали американських представників про можливі атаки і прохали змінювати маршрути пересування палестинськими територіями. Внаслідок вибуху колони дипломатів і агентів ЦРУ США загинуло три особи.

■ Багдад

Вибори — наступного року

Вибори органів влади в Іраку можуть відбутися вже 2004 року. З такою заявою виступив голова Правлячої ради Іраку Іяд Аллаві.

■ Нью-Йорк

Нову резолюцію все ще обговорюють

Голосування ООН з нової іракської резолюції перенесене на сьогодні, для того щоб президенти Росії, Франції і Німеччини мали змоги погодити свої підходи. Як відомо, ці три країни запропонували внести до резолюції низку поправок, проте не всі вони були враховані США. Як і всі попередні варіанти, новий документ передбачає відправлення до Іраку міжнародних сил ООН, а також участь країн—членів Ради безпеки у відновленні економічної та політичної системи країни.

■ Делі

Вибух на хімічному заводі

На хімічному заводі в індійському штаті Гуджарат стався вибух, внаслідок якого п'ять осіб загинуло і 31 одержала поранення.

■ Брюссель

Компенсації за скасування авіарейсу

Уряди країн ЄС і Європейський парламент схвалили законопроект, за яким в європейських аеропортах через затримки рейсів, їх скасування чи надлишкове бронювання пасажири мають право на одержання компенсацій. Асоціація європейських авіаперевізників назвала цей законопроект "здійсненним компромісом" з точки зору споживача, з одного боку, і оператора — з другого.

■ Маніла

Ласкаво просимо до Філіппін!

У центрі столиці Філіппін Маніли відбулася акція протесту проти візиту президента США Джорджа Буша. Її учасники несли величезний американський прапор з написом «Терорист».

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

СУСПІЛЬСТВО

Громадою добро і мир творити

АКТУАЛЬНО

Тривалий час вважалося, що людство, котре потерпає від екологічних проблем, нестачі найнеобхідніших засобів для існування, врешті-решт зупиниться у гонці озброєнь і дбатиме про мир, свободу, рівність.

Проте війни в Іраку, Афганістані, на Балканах, тліючі конфлікти між Індією і Пакистаном, Палестиною та Ізраїлем, проблеми з ядерними дослідженнями у Північній Кореї та Ірані свідчать про інше: необхідно шукати нові рішення кризових ситуацій. Про мир у «гарячих точках» говорити не доводиться, бо щодня там ллється кров.

Певну стабільність у міжнародних відносинах і віру у мирне завтра забезпечують ООН, ОБСЄ, багато країн. Проте очевидно, що треба підвищувати ефективність їхньої діяльності, активно залучати до цього процесу широкі кола громадськості усіх країн. Саме тому набуває особливої ваги місія миротворчих громадських організацій, завдання яких — відстоювання миру на планеті, сприяння у запобіганні конфліктам. У світі більш як 1500 таких організацій реалізують інформаційні програми миру.

За тим, наскільки розвинене громадське життя, в цивілізованих країнах оцінюють рівень демократії і рівень життя. У США кількість громадських організацій сягає мільйона.

Після набуття незалежності в Україні також почали активно створюватися громадські організації. Якщо у 1991 році їх було кілька сот, то нині — понад 40 тисяч (!). Одна з них — Українська Рада миру (УРМ), яка понад 52 роки займається миротворчою діяльністю. Серед її засновників свого часу були Євген Патон, Максим Рильський, Павло Тичина, Наталя Ужвій. З 1975 року до останніх днів свого життя головою організації був Олесь Гончар. У 1997 році її очолив Леонід Кравчук.

Мета УРМ — об'єднання зусиль громадськості на утвердження миру і злагоди в Україні та за її межами. Рада миру виступила співзасновником фонду «Відродження» (Сороса), асоціації «Медицина — екологія», благодійного товариства «Мир — дітям» та «Фонду спасіння дітей України від Чорнобильської катастрофи», Інституту управління конфліктними ситуаціями.

Враховуючи актуальність екологічних проблем, котрі турбують Україну, Рада миру заснувала товариство «Еколенд», котре активно працює над реалізацією програм охорони навколишнього середовища.

До УРМ входить чимало асоційованих членів.

Наша організація одна з перших розпочала просвітницьку діяльність з питань аварії на ЧАЕС, ліквідації її наслідків, домагалася гласності усіх проблем, пов'язаних з цією планетарною катастрофою.

На початку 90-х років Рада миру допомагала найбільш незахищеним громадянам України, сприяючи завезенню гуманітарних вантажів, які були розподілені серед обласних госпіталів ветеранів Великої Вітчизняної війни, дитячих лікарень Києва, Одеси, Полтави, дитячих будинків.

Спільно з Міжнародним Комітетом волонтерів із США, починаючи з 1999 року, протягом двох років безплатно проводилися заняття з англійської мови в навчальних закладах, ділових, культурних центрах Києва. За сприяння Будинку ім. Івана Франка (м. Торонто, Канада) понад два роки організація годувала малозабезпечених і зубожілих людей у трьох районах столиці. Протягом року надавалася допомога одній з туберкульозних лікарень та дитячому закладу.

Разом зі швейцарським концерном ОС «Оксидент», його дочірнім підприємством в Україні «Євролайф» засновано премію імені Олеся Гончара для талановитої молоді. Її отримують переможці культурних, спортивних, наукових заходів.

Делегації Ради миру брали участь у багатьох міжнародних асамблеях, конференціях, семінарах.

Співробітництво з міжнародними структурами сприяє популяризації у світі України, її історії, культури, допомагає закордонним колегам краще розібратися в українському внутрішньополітичному житті, переконатись у добрій волі та миролюбстві нашого народу.

В Україні ми маємо обласні осередки, які роблять посильний внесок до національного миротворчого руху. Зокрема, плідними є стосунки одеського відділення УРМ з німецькими, американськими, австралійськими миротворцями. Активно працюють Донецький і Полтавський комітети захисту миру, Львівська обласна Рада миру. Це особливо актуально сьогодні, оскільки агресія в світі зростає.

Незабаром у зв'язку з проголошенням ООН 2001—2010 років «Міжнародним десятиріччям культури миру та ненасильства» Рада миру планує провести конференцію на тему: «Роль неурядових організацій, політичних і громадських діячів у вихованні культури миру».

Розглядаючи свою діяльність як невід'ємну частину світового миротворчого процесу на основі народної дипломатії, УРМ декларує відкритість і постійну готовність бути партнером і учасником різних заходів і структур у форматі міжнародного співробітництва по лінії ООН, ЮНЕСКО, неурядових організацій, національних рухів і фондів.

Володимир НОВОХАЦЬКИЙ,
заступник голови
Української ради миру.

ДУМКА ОГЛЯДАЧА

Протест також за «темником»?

(Початок на 2-й стор.).

Оскільки натяк зрозумілий, цитуємо далі: «Хронічне недофінансування Національної телекомпанії призвело до того, що коштів з держбюджету вистачає лише на утримання апаратно-студійного комплексу. Про заміну застарілої техніки взагалі не йдеться... В таких жахливих умовах ми виробляємо до сотні власних циклових програм... наша зарплатня і досі залишається мізерною в порівнянні із приватними телеканалами. Ми вимагаємо повернення наших грошей!»

І далі: «Заяви спікера парламенту та голови профільного комітету ВР про можливість припинення державного фінансування Національної телекомпанії є не що інше, як спроба політичного диктату і погроза позбавлення багатотисячного колективу НТКУ права на працю. Іншими словами, Національну телекомпанію не вперше намагаються просто ліквідувати з метою подальшої приватизації державного майна. Таким чином українського глядача можуть позбавити соціально спрямованих, духовних програм, які створюються єдиним державним каналом... Важкі ланцюги недосконалого законодавства не дають змогу компанії витримувати конкуренцію з приватними телекомпаніями...»

Приводом для написання такого рішучого послання владним «гілкам» стали, як заявила на прес-конференції начальник відділу зв'язків з громадськістю НТКУ Ірина Опілат, заяви Голови Верховної Ради Володимира Литвина про «можливе припинення фінансування» єдиного державного каналу та «погрози» парламентського захисника свободи слова Миколи Томенка про «створення експертної групи, яка має проаналізувати фінансовий стан і стан приміщень НТКУ». Ці «нерозважливі» плани законодавців трудовий колектив сприйняв, як: перше — Томенко придивляється на приватизацію майна держтелекомпанії; друге — Литвин має «скромний» намір здійснити глобальнішу приватизацію — політичну.

Ознайомившись з колективними епістолярними аргументами, ви, напевно, зрозуміли, що НТКУ задихається від жахливих фінансових умов. Тоді чому обіцяний аналіз цієї ситуації так налякав матеріально ущемлений трудовий колектив? Чому політична приватизація спритними «лицарями партійної троянди» — це не глум над свободою слова, а постанова Верховної Ради "Про порядок висвітлення роботи четвертої сесії..." — "грубе втручання в програмну політику каналу"?

Микола Томенко, в якого автор цих рядків поцікавилася причиною «зазіхання на майно Національної телекомпанії», пояснив лаконічно:

— Я хочу порадити стурбованому трудовому колективу: до створення суспільного телебачення добре пильнувати те майно, яке ще не встигло розтягти їхнє керівництво.

Одне слово, за протестом проти зовнішнього втручання можна проглянути той процес, що відбувається під телевежею. Голова Контрольної комісії ВР з питань приватизації Валентина Семенюк (як пам'ятаємо, член фракції СПУ брала участь у знаменитому «штурмі» приміщення телекомпанії) також заспокоїла творців просвітницьких, інформативних програм: особисто вона дбає не про власну телегенічність на екрані Першого національного. Але якщо це справді державне телебачення, чому воно «фільтрує» депутатів за партійною належністю? Це власна програмна політика чи настанова тих, хто розпоряджається поки що неприватизованим Томенком і Литвином ефіром? Коли обурені утисками свободи слова керівники власних програм запросять голову контрольної комісії у студію: їй є що розповісти українському глядачеві? Наприклад, про мільйонні розкрадання державних коштів, які успішно здійснюють частіі гості УТ-1. Чи це не належить до високодуховних функцій НТКУ?

Обізнаний у недоліках законодавства багатотисячний колектив даремно нарікає на його важкий ланцюг. Не цей тягар заважає їм конкурувати з приватним телеефіром. І не застаріла техніка. Щоб збагнути різницю, треба, мабуть, читати не лише «темники» (схоже, що навіть відкритий лист писався за каноном цього традиційного «жанру»). Але в одному колеги, без сумніву, мають рацію. Непорядно трудовому колективу приватного «Інтера» за ту саму «просвітницьку» діяльність платити більше, ніж працівникам державного телебачення. Господар, погоджуємося, чинить несправедливо.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ПОДАТКИ

Ой, дадуть прикурити!

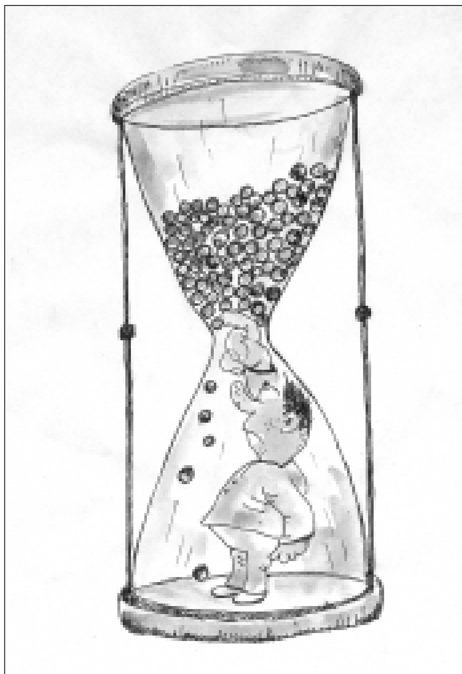
У рік президентських виборів виконання бюджету набуває вирішального значення для всіх членів уряду. Особливо — для глави Державної податкової адміністрації Юрія Кравченка. Перед ним на цьому шляху постануть найнесподіваніші перепони. Приміром, Верховна Рада планує запровадити змішану (адвалорну) систему визначення акцизних марок на сигарети, що неминуче призведе до падіння бюджетних доходів.

На сьогодні, нагадаємо, акцизний збір на сигарети з фільтром становить 11,5 гривні за одну тисячу штук, ще 2,5 гривні йде до Пенсійного фонду. На сигарети без фільтра відповідно — 5 і 1,5 гривні. Всі ці ставки фіксовані і діють на підставі прийнятих змін до держбюджету на 2003 рік, однак уже з 1 січня наступного року передбачено запровадити змішану систему визначення акцизних марок.

У прихильників нововведення чимало аргументів. По-перше, виробники сигарет замість збору до Пенсійного фонду перераховуватимуть до бюджету 5 відсотків вартості сигарет, чим невимовно порадують казну. По-друге, це сприятиме розвитку малих виробництв. І, по-третє, такий порядок цілком відповідає європейським методам оподатковування. Про проблеми поки що мовчать. Однак вони очевидні. Адже разом з фіксованими ставками акцизного збору зникне й простота їх адміністрування. А з появою змішаної системи надходження до бюджету перестають бути передбачуваними і стабільними. Збирати і контролювати правильність сплати податків у цьому випадку — справа складна, щоб не сказати проблематична.

Податкову службу очікують чималі труднощі при адмініструванні тютюнового ринку, адже ухилятися від сплати податків стане значно легше, ніж зараз. Треба буде контролювати продаж сигарет і ціни не тільки на заводському рівні, а й на рівні роздрібної торгівлі, щоб визначати їх відповідність заявленим у податкових органах. А чи під силу ДПАУ охопити більш як 70 тисяч торгових точок дрібнооптової торгівлі країни?

Очевидно й інше. Прийняття цього закону — лише перший крок на шляху до збільшення адвалорної складової. Звичайно, державі нічого доброго це не обіцяє, адже адміністрування адвалорну ставку акцизу вкрай складно. Це рівнозначне принципу плати в трамваї не за кількість поїздок, а за кілометраж, коли одного кондуктора вже замало, потрібно десять, щоб устежити за тим, хто скільки проїхав.

Мал. Михайла САЧКА.

Аналізуючи потенційні надходження до бюджету, податкові органи навіть не мають надійної статистики щодо роздрібних цін, цінових категорій і реальних обсягів продажів. Податківці не ведуть такого обліку, тому дані дуже приблизні. А спрогнозувати, як зміниться цінова структура за змішаної системи оподатковування, взагалі ніхто неспроможний, бо вже сьогодні лідери з виробництва сигарет не є лідерами з податкових відрахувань.

Тож кому насамперед вигідні такі радикальні зміни системи визначення акцизних марок? Компанії British American Tobacco, яка випускає дешеву продукцію і для якої набагато кращі саме нові ставки акцизів. Цікаво й інше. В одному зі своїх досліджень за 1997 рік ця компанія запевняла, що застосування адвалорної ставки оподатковування спричинює зниження якості продукції. Що змінилося відтоді: заробляти почали менше чи то нікотин уже не ворог здоров'ю?

Цікаво, що думають у ДПАУ з цього приводу? Адже навіть приблизні втрати бюджету вражають. За оцінками експертів, прямі втрати ПДВ від зменшення середньої ціни сигарет перевищують півмільярда гривень. І це без урахування власне акцизного збору і доходів від податку на прибуток.

Василь МОЛОТОВ.

Пиво як соціальний індикатор

За кількістю випитого бурштинового напою можна судити про добробут суспільства

НЕ ХЛІБОМ ЄДИНИМ

За поживні властивості хмільний напій образно називають рідким хлібом. За аналогією пивоварну галузь можна назвати рідким хлібом вітчизняної харчової промисловості. На сьогодні це один із напрямів, що найдинамічніше розвивається у структурі АПК і формує значні надходження до держбюджету. Завдяки жорсткій конкуренції, що склалася, пивний ринок щомісяця показує приріст. До того ж не лише щодо кількості, а й якості. Виробники пінного нектару «підтягують» суміжні галузі і багато в чому можуть бути прикладом для інших харчовиків. Про сьогоднішній і завтрашній день українських пивоварів розповідає генеральний директор одного з найуспішніших підприємств галузі — ВАТ «Пиво-безалкогольний комбінат «Славутич», голова наглядової ради ЗАТ «Укрпиво» — **Петро ПЕРЕТЯТЬКО**

— Петре Васильовичу, з чим пов'язаний активний розвиток пивоварної галузі в Україні?

— На мою думку, у першу чергу — з глобальними позитивними змінами, що відбуваються в нашій країні. Адже пиво — це соціальний індикатор, який чітко відбиває рівень життя. Що вищі доходи в людей, то більше вони п'ють пива і менше — міцних алкогольних напоїв. Ця тенденція спостерігається в усіх економічно розвинених країнах, а останнім часом і в нас. Так, за шість років відсоткове співвідношення пива в Україні з усіма видами споживаних напоїв зросло майже вдвічі, а лікеро-горілчаних виробів, навпаки, знизилося.

— Але, напевно, заслуга в цьому і самих виробників пива, в тому числі й очолюваного вами підприємства?

— Можна говорити про те, що сьогодні в пивоварній галузі сконцентровані найпередовіші технології, тут зібрано унікальних фахівців, у розвиток пивоваріння інвестують десятки мільйонів доларів. Щоб переконатися в цьому, досить хоч раз побувати в нас на «Славутичі». Але я хотів би наголосити, що все це підпорядковано головній меті: щоб людина, прийшовши до магазину, могла із задоволенням вибрати якісний, смачний хмільний напій і насолодитися ним у приємній компанії, поспілкуватися, трохи розслабитися. Споживач — от наш головний поціновувач, заради якого ми, власне, працюємо.

— У чому взагалі, на вашу думку, полягає успіх розвитку підприємства? На чому має ґрунтуватися його філософія?

— Звісно, будь-яка компанія не може жити без керівної ідеї, місії. В іншому разі це колос на глиняних ногах. Кожна пляшка пива «Славутич» є наочним підтвердженням цінностей, які ми сповідуємо. Чесність, справедливість, принциповість, відповідальність —усе це було і є головними життєвими орієнтирами на всі часи, в тому числі і для нас. Ми абсолютно чесні у стосунках зі споживачами, нашими партнерами, інвесторами. Ми принципові, коли йдеться про такі непорушні поняття, як репутація компанії і якість продукції. Гадаю, така філософія застосовна й у будь-якій іншій сфері людської діяльності. Крім того, я глибоко переконаний, що сила підприємства — в його колективі. Співробітники визначають перспективність компанії, і вони повинні вміти бачити за дрібними проблемами й негараздами велику мету, заради якої варто працювати.

— Історія ПБК «Славутич» схожа на інші, але водночас і показова. Як я знаю, ваше підприємство акціонувалося одним із перших в Україні. Одним із перших «Славутич» зміг залучити значні закордонні інвестиції в галузь. Яким чином середньостатистичний за радянськими мірками пиво-безалкогольний комбінат зміг вирости в сучасне європейське підприємство?

— Конфуцій сказав, що краще запалити одну маленьку свічку, ніж кляти темряву. Тоді, у середині 90-х, ми обрали цей шлях, що насправді був нелегкий. Однак «Славутич» мав головне — стрижень. У нас споконвіку була злагоджена команда, в якій кожен «заряджений» на загальний результат, прагнення до лідерства. Дружна професійна родина — це те, що вигідно вирізняє «Славутич» сьогодні, дає можливість досягати амбіційних цілей.

Залучення західного інвестора — скандинавської компанії «Baltic Beverages Holding», що зробила ставку на цивілізований довготривалий бізнес, відкрило перед колективом нові можливості. На комбінаті було встановлено передове й унікальне для України устаткування, сучасні технології, що дають можливість варити високоякісне пиво європейського класу. На сьогодні в розвиток «Славутича» вкладено більш як 80 мільйонів доларів. Але головні і найважливіші інвестиції важко виміряти банкнотами. Це нове розуміння пріоритетів розвитку, ідеологія ведення успішного бізнесу, принесені в Україну з Заходу. Таким чином, «Славутичу» вдалося запозичити все краще, що можна було взяти в іменитих європейських пивоварів, і застосувати це в наших умовах.

— Напевно, ще з минулих часів у нас залишився острах: мовляв, прийдуть іноземні капіталісти, скуплять наші підприємства, вивезуть усе за кордон. Якою мірою ці побоювання підтвердилися за роки роботи з вашим інвестором?

— У нашому випадку немає жодних побоювань. Далекоглядні інвестори розуміють, що бізнес можна і потрібно будувати в нашій країні, що тут досить цікавий і перспективний ринок попри нестабільність, проблеми з законодавчою базою. Безперечно, ризик більший, ніж за кордоном. Але й можливостей тут значно більше! Наш інвестор поставив за мету вести успішний бізнес, тому весь прибуток спрямовуємо на розвиток. Сьогодні триває будівництво нового заводу «Славутича» в Києві, що і є яскравим підтвердженням цих слів. Партнерські стосунки, взаємна довіра, взаємовигідний обмін досвідом з інвесторами — все це спрямовано на конструктив, успіх загальної справи, економічне зростання підприємства.

> **Інформація до роздумів**
>
> **Споживання пива на людину:**
>
> Україна: 2002 рік — 28,8 л
> (2001 рік — 24,8 л)
>
> Росія: 44 л
>
> Німеччина: 120 л
>
> Чехія: 160 л

— Ефективне підприємство для економіки країни — це своєрідний локомотив, що тягне за собою нагору інші підприємства і навіть цілі галузі. «Славутич» і Славутський солодовий завод інвестували в аграрний сектор, у вирощування пивоварного ячменю...

— На певному етапі цей крок був цілком виправданий. Навіщо ввозити зерно з-за кордону, якщо можна купувати його за нижчою ціною, не втрачаючи (а може навіть виграючи) в якості? Це цілком нормально, коли пивовари пропонують селянам зовсім новий рівень рівноправних стосунків, коли сільгоспвиробники — постачальники зерна, крім фінансової зацікавленості, несуть моральну відповідальність за те, що саме з їхньої сировини варитимуть пиво відомої і престижної марки.

— Але в аграрному секторі є свої проблеми. Цей рік був дуже несприятливий для зернових узагалі і пивоварного ячменю зокрема, є проблеми і з якістю зерна. Як вони відбиваються на діяльності пивоварів?

— Справді, цього року відчувається гостра нестача якісного ячменю. І це проблема не тільки України, а й усієї Європи. Інша річ, що їх агросектор виявився стійкішим до погодних катаклізмів. З одного боку, ячмінь у нас начебто є, а з другого, його якість не відповідає стандартам. Тому пивоварники і виробники солоду змушені в «пожежному порядку» на державному рівні порушити питання про квотоване і тимчасово безмитне ввезення імпортного ячменю для купажування вітчизняного, щоб забезпечити завантаження солодові заводи. Залишається сподіватися, що в майбутньому наші аграрії розроблять механізми, за яких жодні зернові кризи не будуть для нас страшні.

— Бізнес — це поєднання війни і спорту. Конкуренція на ринку пива щороку загостріюється. Вас це не лякає?

— Навпаки, конкуренція — це своєрідне «паливо» для ринку і його учасників. Вона стимулює, змушує удосконалюватися, шукати нові підходи, робити ефективнішою свою діяльність «ізсередини». Безперечно, принципово важливими питаннями для нас є виробництво, рентабельність, налагоджена система продажу і дистрибуції тощо. Але є кілька головних досягнень, що дають змогу вирізнятися й у чомусь перевершувати наших конкурентів. По-перше, як я вже казав, сильний «організм» компанії, що складається з команди професіоналів. По-друге, унікальні поживні властивості самого напою: гармонійний смак і чистий запах, прозорий світло-солом'яний колір і стійка піна, властиві якісному класичному європейському пиву. І, звісно, створені нами яскраві популярні бренди, які ми й далі послідовно розвиваємо.

— Кажуть, що пивоварні підприємства в Україні відраховують найбільше податків порівняно з іншими індустріальними велетнями. Якою мірою насправді «корисна» пивоварна галузь для нашої країни?

— 2002 року загальні відрахування ПБК «Славутич» податків і зборів до держбюджету становили близько 114 мільйонів гривень. Для підприємства з персоналом трохи більш як 800 осіб це справді чимало. Але тут можна говорити ще про один важливий момент. Наприклад, відомо, що одна людина, яка працює на підприємстві з виробництва пива, дає роботу щонайменше 15 особам у інших сферах — торгівлі, перевезеннях, виробництві сировини тощо. Проте матеріальний аспект — це лише один бік взаємодії компанії і суспільства. Наша відповідальність вимірюється не лише вчасно й у повному обсязі сплаченими податками, активною благодійною діяльністю, а й участю в різних культурних, освітніх, спортивних проектах.

— А як мораль пов'язується з хмільним напоєм? Адже в ньому все-таки міститься алкоголь, що спричинює серйозні соціальні проблеми?

— Кожна людина в житті має робити свій вибір. Ми пропонуємо пиво як альтернативу міцним спиртним напоям. До того ж важливо не тільки зробити якісний продукт, а й надати якнайбільше достовірної інформації про нього, розповісти про культуру споживання: як вибирати пиво, розуміться на його якості, правильно пити. «Славутич» прагне донести до людей: пиво — це напій, що налаштовує на взаєморозуміння. Адже недаремно ще древні казали, що пиво — «напій умиротворення і злагоди». На думку психологів, його розслаблювальна дія ґрунтується не так на впливі алкоголю, як на самому процесі пиття. Щоправда, не варто забувати: рекомендована денна норма для дорослої людини — один-два келихи. А помірне вживання пива навіть корисне для здоров'я.

Інтерв'ю узяв Іван ЛАЗНЮК.

ТОЧКА ЗОРУ

Як підвищити конкурентоспроможність нашого металу на світовому ринку?

В Україні намагаються відповісти на це запитання шляхом проведення експерименту в гірничо-металургійному комплексі (ГМК).

Відомо, що металургійна галузь України залишається експортно орієнтованою. Це обумовлює її залежність від кон'юнктури зовнішніх ринків, що останніми роками не вирізняється особливою стабільністю. Зі вступом України до Світової організації торгівлі конкуренція з прогресивнішими на сьогодні закордонними виробниками ще більше підсилиться. У зв'язку з цим особливого значення набуває проблема внутрішнього збуту продукції української металургії. Адже його гарантовані обсяги становили б додатковий «запас міцності» для вітчизняних виробників.

«Чи виправдав себе експеримент у ГМК?» — запитують чиновники і фахівці галузі. Думки є різні, однак факти свідчать, що за весь період його проведення покращилися фінансові показники багатьох меткомбінатів, збільшилися надходження в бюджет по галузі загалом. І це навіть попри неабияке падіння попиту на метал на зовнішніх ринках, куди Україна експортує близько 3/4 своєї продукції.

Приміром, на думку голови правління ВАТ «Запоріжсталь» Віталія Сацького, «час показав дієвість експерименту в ГМК, що дав змогу українським металопідприємствам вийти з економічної кризи». В. Сацький зазначив: тільки запорізький завод за період роботи в умовах експерименту зміг утроє збільшити власні оборотні кошти, а також спрямувати понад 1,1 млрд. грн. на модернізацію й відновлення основних фондів. «На моє переконання, підприємство, яке працює лише на експорт, можна вважати потенційним банкрутом, адже тільки постачання на внутрішній ринок забезпечить виробництву стабільність і перспективи зростання», — зауважив В. Сацький. Сьогодні вітчизняні меткомбінати дедалі прицільніше дивляться на внутрішній ринок. Приміром, та ж таки «Запоріжсталь» планує довести частку реалізації металу в Україні з нинішніх 35% до 80%. Мало того, В. Сацький поділяє точку зору багатьох експертів про те, що принципи експерименту в ГМК варто використовувати і для розвитку машинобудівної галузі України — основного споживача металу. Це дасть змогу українським машинобудівникам не тільки піднятися самим, а й «потягнути» за собою як металургію, так і всю економіку держави в цілому.

ПРОЕКТИ

В автобусі — лише студенти

Луганщина взялася за розв'язання проблеми з транспортом для студентів. В області розроблено соціальну програму «Студентський автобус», у рамках якої щотижня після закінчення занять у вищих навчальних закладах до гуртожитків підходить транспорт, забирає студентів і відправляється наміченими маршрутами. Цими само автобусами іногородні студенти повертаються й до Луганська. Координує програму Луганський обласний центр підтримки молодіжних ініціатив і соціологічних досліджень. Студентів перевозять приватні автобуси, вартість квитка встановлено на 30 відсотків нижче, ніж на звичайних рейсах. До того ж це вдалося зробити без залучення бюджетних коштів.

Алла АНТИПОВА.

АКЦІЯ ПРОТЕСТУ

Не хочуть працювати безплатно

Більш як 20 двірників Дніпропетровська оголосили акцію протесту, збираючись домогтися виплати заборгованості із заробітної плати. Виконувати свої обов'язки відмовилися працівники двох ЖЕКів, що обслуговують 24 багатоповерхових будинки житлового масиву Перемога. За словами бунтарів, востаннє заробітну плату вони отримали в березні цього року. Грошей не бачили навіть ті, хто звільнився, не бажаючи працювати задарма. Одна з організаторів акції Ганна Федорчек запевняє: двірники зверталися по допомогу до Адміністрації Президента, Дніпропетровської облдержадміністрації та міськради.

Керівники ЖЕКів кажуть, що семимісячна заборгованість утворилася через високий рівень заборгованості населення. Тим часом в управлінні житлово-експлуатаційного відділення Жовтневого району Дніпропетровська назвати загальну суму заборгованості не змогли, однак пообіцяли розібратися в ситуації, **інформує «Інтерфакс-Україна».**

Пластиліновий першокласник

ЗАДАЧКА ДЛЯ ВЧИТЕЛЯ

З розповіді мами Роми, котрий боявся зробити помилку

Я була щаслива. Мій син навчатиметься в зразково-показовій гімназії. Але, як з'ясувалося, зовнішня оболонка — пальми в коридорі, лакований паркет — не відповідала змісту. Після урочистої лінійки вчителька Ганна Петрівна, зайшовши до класу, де на неї чекали батьки, зазначила: «Якось швидко розпочався навчальний рік, сподіваюся, що так само швидко і завершиться. Для мене 1 вересня — день трауру, а 25 травня — щасливий день».

Згодом я побачила, що життєві принципи — бути самим собою, відстоювати власну думку, виявляти свободу вибору, що пропонуються в експериментальному дитсадку, куди перед тим ходив мій син, різко відрізнялися від установленого порядку в гімназії. Шестирічна дитина раптом різко має подорослішати: процес навчання не гра, не радість, а повинність, будь-який промах підносився в енну ступінь.

Цікавлячись у вчительки, коли до неї можна підійти, щоб розпитати про сина, почула у відповідь: «Я вам нічого не повинна говорити за таку зарплату. Районо заборонило критикувати учня». Але при цьому на зборах узагальнила: «Шановні батьки, я працюю в школі 20 років і можу навчити, але ваші діти — дурні»...

Допомагаючи синові з домашнім завданням, помічаю, що він нервує, коли в нього щось не виходить. «Мамо, я дурний. Ганна Петрівна сказала: «Тато в тебе розумний, мама також, чому ти робиш помилки?» Поступово радість від навчання, жага до знань у сина звелися до нуля.

Одна з мам поділилася, як, проходячи під час уроку мимо дверей нашого класу, крізь дитячий галас почула голос Ганни Петрівни: «Кричите, недоумки? Встати, сісти, встати...»

На перерві шестирічні діти самі по собі. Тільки коли спалахне бійка, вчителька зверне увагу. А взагалі вважає, що вона їм «не нянька».

Зателефонувала до райвно: «Є претензії щодо ведення навчального процесу, на дитину чиниться психологічний вплив». Дослівно передала висловлювання вчителя. Мені порадили написати офіційну скаргу. А стосовно «перлів» педагога, то, може, я не так зрозуміла або зовсім не те вчитель мав на увазі.

Резюме. Рому мама перевела до іншої школи. Тепер, коли в нього щось не виходить, він заплющує очі й тричі промовляє: «Повір у себе». За порадою нової вчительки, котра, мабуть, виправляє педагогічні помилки колишньої наставниці Роми. Виходить, маленький учень, немов пластилін у руках учителя?

Коментар психолога Людмили Денисової

Якщо відбирати право на помилку — в дитини формуються механізми невдачі, зникає бажання вчитися. Вона розуміє, що краще бути ледарем, аніж дурним і тупим; краще нічого не робити, щоб не вийшло погано.

Виховання у шести—семирічних дітей почуття власної гідності багато в чому залежить від особистості вчителя молодших класів. Адже в першокласника, по суті, перша зустріч зі світом дорослих. І перша вчителька створює враження про цей світ як справедливий чи ворожий.

Учні молодших класів ще не в змозі проаналізувати ситуацію, щоб обстоювати свою думку. Вчитель для них — незаперечний авторитет. Він повинен розуміти, який у нього «матеріал» — душі дітей. Педагоги знають, що несуть відповідальність, щоб, не дай, Боже, учень у школі руку не поламав. Але складно встановити, коли калічать душу.

У цій ситуації мама відчула переживання сина, а інша не помітить. Ця мама поспішила свою дитину ізолювати від «небезпечного» педагога. Але залишилися там діти, чиїх батьків, очевидно, все задовольняє. Тільки коли з'явиться активна громадянська позиція і колективна відповідальність (не думатимуть лише про свою дитину), тоді й суспільство трохи зміниться на краще.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

У світі мудрих думок

Шкільні вчителі мають владу, про яку прем'єр-міністри можуть лише мріяти.

У. ЧЕРЧІЛЛЬ.

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Крок до новосілля української гімназії

У Сімферополі закладено пам'ятну капсулу в освячений фундамент української школи-гімназії.

Нині одна з чотирьох українських шкіл на півострові розташована в колишньому дитячому садку. Тут навчається 450 дітей, а прагне значно більше, проте бракує місця. Тут немає ні спорткомплексу, ні актової зали, ні майстерень, навіть їдальні. Деякі класи розмістили в сусідніх школах.

— Гімназія працює вже сьомий рік, а її учні досі не уявляють що таке нормальна школа, — сказала директор першої в Криму української школи-гімназії Наталія Руденко. — Тепер ми щасливі, що це болюче питання нарешті вирішують на державному рівні.

Споруджувати нову школу почали за рішенням Верховної Ради АРК на кошти, отримані від продажу санаторію «Ай-Даніль» в Гурзуфі Маріупольському металургійному комбінату. На проектні роботи уряд Криму виділив 300 тисяч грн.

Матеріально-технічний потенціал нового навчального комплексу буде на рівні найсучасніших вимог. З великою бібліотекою, комп'ютерними класами, відеотекою, актовою, спортивною, ігровою залами, радіорубкою, зимовим садом, медпунктом і двома басейнами, стадіоном з чотирма майданчиками, адміністративним корпусом і автономною котельнею. Будівельники фірми «Консоль» обіцяють спорудити «українську школу майбутнього» вже до наступного навчального року.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ

Граніт науки всухом'ятку

Фахівці однієї з лабораторій Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка дійшли висновку: для розуміння матеріалу в шкільних підручниках потрібен докторський ступінь. Так розпочалося чергове засідання телепрес-клубу на тему кількості і якості шкільних посібників в Україні. До розмови було запрошено начальника Департаменту середньої освіти та науки України Павла Полянського, а також учителів, учнів.

Якщо раніше багато говорили про те, що підручників бракує, то останнім часом гостро постала проблема якості. Чи не найбільше суперечок точиться навколо посібника з біології, написаного професорами медичних вузів. Схоже, вони вважають усіх сучасних шестикласників вундеркіндами. Інші джерела знань не кращі.

Турбує освітян і те, що програми вступу до вузів часто нехтують школою. Додають клопоту і популярні нині так звані готові домашні завдання, які зводять до мінімуму інтелектуальний розвиток дітей.

Проблем багато, а визнання їх — лише перший крок до розв'язання. Як один з варіантів було запропоновано залучати більше викладачів-практиків до створення підручників. А поки що учні гризтимуть граніт науки всухом'ятку.

Анна БОЙКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПІДВОРІТТЯ

Волоцюги шкільного віку

У Дніпропетровську міська влада має намір повернути за парти 132 підлітки шкільного віку, які не відвідують уроків. Місцезнаходження багатьох із них невідоме. Інші живуть у неблагополучних або вкрай зубожілих сім'ях.

А «схильних не ходити до школи», за словами заступника міського голови Олени Лозенко, налічується 2235 дітей, батьки яких не цікавляться, чи вчаться їхні діти. Наприклад, невимовне враження справило «відкриття» 13-річного безпритульного хлопчика, який встиг закінчити лише два класи.

Педколективам, міліції та службам по роботі з неповнолітніми відведено щонайбільше місяць, щоб розшукати малих волоцюг і всадовити їх за підручники. Щоб потім не розпочинати боротьбу з безграмотністю.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Не вчаться тисячі

В Україні 3,4 тисячі підлітків не ходять до школи і не залучені до суспільно корисної праці. Про це повідомив Міністр освіти та науки Василь Кремень.

Найбільше дітей поза школою в Луганській (545 осіб), Житомирській (441), Івано-Франківській (358) та Одеській (354) областях.

Під час цьогорічної операції «Урок» працівники внутрішніх справ виявили 9,9 тисячі підлітків, які першого вересня не сіли за парти. Із них 5,9 тисячі повернуто до школи, а 420 — працевлаштовано.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

МОНІТОРИНГ

«Як ви вважаєте, що насамперед може перешкодити дітям у вашому населеному пункті здобути однаково якісну середню освіту?», %

	Обласний центр	Інше місто	Село
Наявність вступних іспитів до хорошої школи	5	7	4
Потрібно давати хабара	18	13	8
У хороших школах треба доплачувати за навчання	46	36	20
Хороших шкіл мало, і вони розташовані далеко від місця проживання	19	26	48
Інше	12	18	20

Для того, щоб зменшити нерівність у доступі всіх дітей до однаково якісної освіти, експерти пропонують:

- забезпечити дієвість прийнятих законів про освіту;
- збільшити фінансування (бюджетне та позабюджетне) системи середньої освіти, зокрема в сільській місцевості;
- одночасно посилити контроль за витратами виділених коштів;
- підвищити статус вчителя та освіти взагалі на рівні держави;
- забезпечити адекватну праці заробітну платню для вчителів;
- запровадити мораторій на щорічну зміну шкільних програм та необгрунтовані експерименти в системі шкільної освіти.

До влади — через «чорний хід»

рвуться в Києві ті, хто не може зробити це законно

Ознайомлюючись з доробками колег на сторінках періодики, раптом натрапив в «Українській газеті» за 11 вересня ц. р. на цікавий факт, який не може не привернути увагу журналіста. А саме — «Президент України дав доручення Генеральному прокурору України та Міністру внутрішніх справ України здійснити перевірку фактів, викладених у публікаціях щотижневика..., про неправомірні дії голови Деснянської РДА В. Лаги». Після такої інформації у працівників ЗМІ, напевне, має потеплiти на душі, адже, судячи з усього, влада вирішила прислухатися до голосу «вартових демократії». І виконувати доручення глави держави. Тепер «кіт не лише їстиме собі та їстиме», а можливо, і «мишей ловитиме».

Безперечно, найперше кинувся шукати ті резонансні публікації, на підставі яких найвища посадова особа держави винесла такий суворий вердикт. Знайшов, ознайомився і радість мов корова язиком злизала. Надто вже знайоме прізвище автора проекту видання, а тому і передбачувана не лише його спрямованість, а й те, хто за ним стоїть. Щоб не робити безплатної реклами власникові ПП, яке є засновником цього та інших подібних видань, називатиму його закордонним Серж Кіча. Чому саме закордонним — зрозумієте самі. Не зайвим буде зупинитися і на метаморфозах цього захисника «свобод і прав» українських громадян. Хоча б для того, щоб читач зрозумів «хто є хто» і в майбутньому не дуже дивувався реагуванню Президента України на нові «викривальні» публікації.

Гадаю, будь-який пересічний громадянин розуміє: глава держави просто не спроможний і не зобов'язаний знати все, про що пишуть, говорять, показують ЗМІ. Для цього в його адміністрації є спеціальна служба. Саме вона зобов'язана відсівати «зерна від плевел» і через головного «президентського канцеляриста» подавати їх на стіл гарантові. Але, складається враження, що той, хто по службі найбільш наближений до Президента, під виглядом «зерна» підсипає главі держави «полову». Однак про це далі, а зараз повернемося до того, хто стоїть за виданням, публікації в якому знайшли відгук на Банковій.

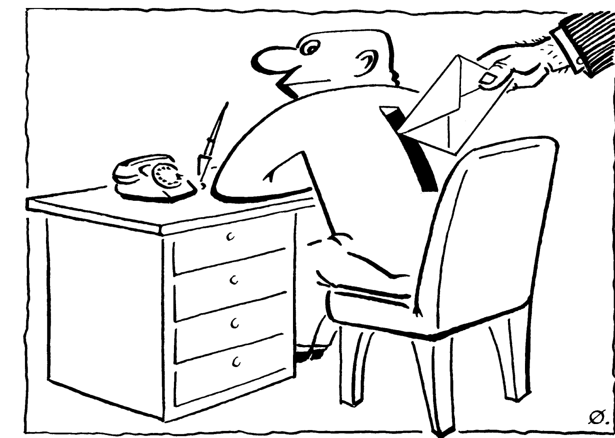
— Український культурологічний клуб — не така вже й далека історія. Тільки чомусь ті, хто з таким завзяттям громив це безневинне дітище Сергія Набоки, навіть не спромоглися — ні, не покаятись, бо це вже занадто як для сучасної безсовісної епохи, а бодай знайти адекватне виправдання самим собі, а не перед Набокою, — ці слова з гіркотою вимовив після смерті Сергія один з близьких його друзів. Він не називав імена «громил», але журналісти добре знають, про кого йдеться. І пам'ятають, хто через ЗМІ навішував ярлики «українських буржуазних націоналістів, антирадянщиків» на інакомислячих. Не забувають і нинішнього медіа-магната — Сержа Кічу, який 15 років тому нещадно громив «самостійників», котрі «окопалися» в Українському культурологічному клубі та Гельсінській спілці. Щоправда, це не завадило нашому «фігурантові» (слово з лексики його газети. — **Авт.**), усупереч ідеологічним «переконанням», скористатися можливостями, які відкривалися в нелюбимій ним самостійній Україні. Одним із перших він почав робити бізнес у газетній справі. Але поле діяльності в Україні, очевидно, стало затісним після того, як він, кажуть, «нагрів» свого партнера. Найкращий вихід у такому випадку — «злиняти», що пан бізнесмен і зробив, виїхавши на ПМЖ за кордон. Не з порожніми кишенями, напевне.

Перечекавши, доки все забудеться, знову вигулькнув на українському медіа-просторі з новим проектом. Нічого дивного — адже чимало колишніх «совків», які стали громадянами інших країн, нині роблять бізнес в Україні. А щоб убезпечити себе від прикрих несподіванок, публічно запевняють владу у своїй відданості і без докорів сумління виконують будь-яке замовлення тих, хто втілює собою цю владу.

Як тільки не обзивали у підконтрольних Сержові газетах голову Деснянської райдержадміністрації міста Києва Віктора Лагу — і диктатором, і продкомісаром, і польовим командиром. Аби не тиражувати цю маячню, скажу лише, що Віктора Андрійовича звинуватили в усіх смертних гріхах, зокрема й виникненні хлібної кризи в Україні. І все це «наваяли» навколо одного лише розпорядження Деснянської районної держадміністрації, до якого Віктор Лага не мав ані найменшого стосунку.

Документ під назвою «Про додаткові заходи щодо збільшення житлового фонду» підписаний у 2000 році тодішнім керівником райдержадміністрації Т. Меліховою. Враховуючи пропозиції постійних комісій райради, записано в цьому розпорядженні, вирішено було укласти договір з підприємством «Промбуд» на спільну діяльність. А останнє переобладнувало нежилі приміщення в багатоповерхівках на однокімнатні квартири, одержуючи частину з них як компенсацію за свою роботу та матеріали. І якщо в інших районах столиці пропорція була один до семи, то в Деснянському, а тоді ще Ватутінському, для потреб району мала відійти кожна четверта квартира. На однокімнатні квартири вирішили перетворити так звані колясочні в будинках серії «Т».

Одна із мешканок, як співвласник багатоповерхівки, оскаржила дії влади в місцевому суді. Суд задовольнив скаргу і визнав розпорядження райдержадміністрації незаконним. До речі, подання щодо офіційного тлумачення відповідної статті закону нині на розгляді в Конституційному Суді України. Адже багатоповерхівок в Україні із вбудованими у них магазинами, перукарнями, кафе, ресторанами та іншими нежитловими приміщеннями багато тисяч.

Мал. Василя ФЛЕРКА

Представники районної, а потім міської наглядової інстанції, даючи відповідь по суті на заяви, чітко вказали, що після ухвали суду розпорядження районної влади втратило чинність. І знову комусь «не вгодили». Шквал звинувачень накрив нинішнього керівника виконавчої влади у Деснянському районі Віктора Лагу. Але ж з часу прийняття спірного рішення в районі помінялися два перші керівники. А Віктор Андрійович, очоливши районну владу півтора року тому, ніяк не порушував рішень суду. Адже переобладнання нежилих приміщень припинили одразу після судової ухвали.

За «дивним» збігом обставин, статті у газеті закордонного «пеемжовця» Сержа почали плодитися, мов гриби після дощу, після відомої відповіді Президента стосовно міського голови Києва. Саме після слів глави держави про допустимий вік держслужбовця ті, хто не міг добратися до «керма» Києва через «парадний» вхід, почали товпитися біля «чорного».

Читаючи згадувані статті, я не міг второпати, для чого на одного з керівників, аж ніяк не головного в оточенні глави Києва, вішають стільки «собак». У тому числі й президентство в благодійному фонді, який є неприбутковою організацією і з яким той самий Лага розпрощався ще до свого призначення головою райдержадміністрації. А до цього приплітають ще і його сина. Не звинувачують хіба що у придбанні «заморської хатинки». Бо трикімнатна квартира в старому дев'ятиповерховому будинку вочевидь не тягне на фешенебельну віллу. Розгадку «наїзду» на Віктора Андрійовича знайшов нарешті в одній з публікацій. А сформульована вона так: «Настав час перейнятися глобальним питанням: що відбувається в столиці України?». І далі: «Схоже, що за порівняно невеликого районного начальника настала черга братися главі держави. Така думка у нас склалася». Ось тепер все стало на свої місця. «Думку», озвучену маловідомою в Україні газетою, Президентові донесли. А голові райдержадміністрації просто не поталанило, що його вибрали як один з елементів фундаменту у «фортеці» Київського міського голови, який вирішили «протаранити» за допомогою доручення Президента. Очевидно, розраховували, що один з наймолодших керівників такого рангу в Києві не зможе воювати на рівних з асами «підкилимної боротьби». Частково це підтвердив спочатку і сам Віктор Андрійович, коли замість заяви в суд великодушно запросив журналістів перед написанням чергової статті хоч раз зустрітися з ним особисто, як того вимагає журналістська етика. Якби ж він знав «етику» господаря цієї газети і її покровителів, то, напевне, «не метав би бісер перед свиньми». Однак на помилках вчаться. І вже після чергової порції помиїв у відповідь на свій лист-запрошення він привселюдно заявив, що подає в суд на газету та її авторів.

Думаю, Генеральна прокуратура, вивчивши справу та переконавшись в абсурдності звинувачень, теж прийме відповідне рішення. Опираючись на статтю 383 Кримінального кодексу України, якою такі дії кваліфікуються як «завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину». Тому є всі підстави порушити кримінальну справу проти замовників та виконавців «заказухи» за п. 2 даної норми, яка передбачає: «Ті самі дії, поєднані з обвинуваченням особи в тяжкому чи особливо тяжкому злочині, або із штучним створенням доказів обвинувачення, а також вчинені з корисливих мотивів, — караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк».

Щодо бажання Віктора Андрійовича судитися з цією наближеною до «партії троянд» своєю позицією газетою, то йому можна лише поспівчувати. Особливо, якщо знаєш, які сили і які постаті маячать за цими публікаціями. Але розрадою для голови райдержадміністрації має бути усвідомлення того, що наїзд на нього — це лише один з елементів добре спланованої війни, яку ведуть проти Київського міського голови олігархічні клани, що прагнуть бодай через «чорний хід» дорватися до власності столичної громади. А його зараховують до тих, хто разом з Олександром Омельченком заважає здійсненню цих єзуїтських задумів. Тому разом з однодумцями своїм девізом він може взяти відомий вислів, перефразувавши його відповідно до нинішніх реалій: «Відступати нема куди — за нами Київ».

Влад БУКОВСЬКИЙ.

ФАКТ І КОМЕНТАР

Продається... «Дзержинка»

Фонд держмайна оголосив конкурс із продажу 98,81 відсотка акцій ВАТ «Дніпровський металургійний комбінат ім. Дзержинського». У конкурсі з продажу ДМК уперше серед умов до претендентів ФДМУ висунув вимоги щодо прозорості походження капіталу.

Цей крок ФДМУ зумовлює контекст нової державної політики з управління держвласністю. Згідно з додатковими умовами конкурсу на пакет може претендувати тільки компанія, в якої загальний обсяг реалізації продукції за кожен з останніх двох років був не менший за обсяг реалізації ДМК ім. Дзержинського за 2002 рік, яка має досвід керування підприємствами гірничо-металургійного комплексу, а її оподатковуваний прибуток у 2003 році не менший за 50 відсотків початкової вартості пакета акцій, запропонованого на продаж. Покупець має за 60 днів погасити майже 300 тис. дол. заборгованості підприємства перед бюджетом, укласти до кінця 2005 року 14,2 млн. дол. у завершення капітального ремонту і реконструкції доменної печі № 10, зберегти робочі місця й обсяги виробництва на рівні 2002 року.

Коментуючи умови конкурсу з продажу ДМК ім. Дзержинського, Міністр економіки і з питань євроінтеграції Валерій Хорошковський зазначив: «У будь-якому разі, легальний дохід є немаловажною частиною в приватизаційному процесі. Тому такі спроби ФДМУ випередити залучення офшорних капіталів або якихось інших позитивні. Дай Боже, щоб у нас залишилися претенденти з достатнім обігом грошей, які можуть його легально показувати».

У свою чергу Міністр Кабінету Міністрів Анатолій Толстоухов зазначив, що сьогодні хоча б на окремих підприємствах необхідно продемонструвати, яка має бути приватизація. «Якщо ФДМУ вийшов з такою ініціативою, її потрібно тільки вітати, тому що прозорість таких дій — це прозорість у взаєминах влади і суспільства».

Голова парламентського Комітету з питань економічної політики Станіслав Гуренко підкреслив важливість нових правил гри в приватизації з урахуванням подальшої співпраці з міжнародними організаціями: «В принципі, походження грошей необхідно знати і майбутніх власників, щоб нам не доведеться згодом виправдуватися перед міжнародними організаціями».

Керівництво ВАТ «ДМК імені Дзержинського» запропонувало своєму представникові у конкурсній комісії відстоювати інтереси трудового колективу і майбутнього розвитку комбінату, зважаючи на те, що прихід нового власника, який володітиме 98,8 відсотка акцій, практично зумовить, без винятків, усю політику підприємства. Як сказав генеральний директор ДМК ім. Дзержинського Енвер Цкітішвілі, «насамперед ми очікуємо, що новий власник відверне банкрутство, яке загрожує, тому дуже актуальна є вимога до претендентів — акумулювати контрольний пул боргів — чи то через пряму їхню купівлю або через договори, які дозволять їхню реструктуризацію». Цкітішвілі зазначив, що у такий спосіб цілком знімається ризик виникнення корпоративної війни між власником акцій і реально керуючою справами радою кредиторів.

Експерти зазначають, що найважливішим аргументом для майбутнього підприємства є легітимність походження капіталу, прямо пов'язаного з інвестуванням. На ринку іноземних інвестицій є загальноприйняте правило про надання власних коштів у розмірі 10—15 відсотків від необхідної суми запозичень у західних банківських інституцій. Докорінна модернізація комбінату на найближчі 2—3 роки потребуватиме суми, що в 4—5 разів перевищує вартість пакета акцій, який продаватимуть на конкурсі. Шляхом зворотного ліку легко підрахувати, що від інвестора буде потрібно майже 300 млн. гривень власних коштів на період 8—9 років, які необхідно буде вкласти в спільному пулі з іноземним капіталом, до того ж ці гроші мають бути легітимними, інакше кажучи, враховувати сплату податку на прибуток держави.

Приватизація ДМК ім. Дзержинського — один з найбільших продажів протягом останніх років, до того ж держава продає одразу цілковитий контроль над підприємством. Коментуючи починання ФДМУ, заступник голови Комітету ВР з питань правової політики Микола Онищук сказав: «Треба ж колись починати, і найбільший приватизаційний об'єкт України гідний того, щоб саме з нього це запроваджувати».

Сергій НІКОЛАЄВ. ▼

Жертва цементного замісу

Віктор Жердицький от уже четвертий рік перебуває під слідством у Німеччині. Його, на той час народного депутата, екс-президента АТ «Градобанк» заарештували в Ганновері, під час приватного візиту до Німеччини, за документами, представленими Генеральною прокуратурою України, згідно з угодою про правову допомогу між нашою країною і Німеччиною. Німецьке Правосуддя обвинувачувало українського банкіра в розкраданні 86 млн. DM. Ці кошти, призначені для компенсаційних виплат колишнім остарбайтерам, нібито не повернуто банком Українському фонду «Взаєморозуміння і примирення». Наша газета стежила за цим судовим процесом. І от у березні минулого року земельний суд м. Хільдесхайма зняв це обвинувачення з екс-глави «Градобанку». Однак Віктор Жердицький дотепер у в'язниці. Він називає себе в'язнем німецького правосуддя. Прокоментувати ситуацію ми попросили народного Депутата України ***Тараса СТЕЦЬКІВА***.

Т. СТЕЦЬКІВ

— З 2000-го по 2002 рік німці розслідували справу Жердицького, оперуючи тими матеріалами, які надавала їм українська прокуратура. І от, нарешті, вони визнали, що жодних оборудок із грошима остарбайтерів не було. Тобто з Віктора Жердицького, екс-президента «Градобанку» німецька Феміда зняла обвинувачення стосовно розкрадання 86 млн. марок. Крім цього, суд визнав дії «Градобанку» і його керівництва з виплати компенсацій колишнім підневільним працівникам правильними.

Абсурдність нинішньої ситуації в тім, що В. Жердицького обвинувачують у зловживанні службовим становищем під час видачі кредиту в розмірі 4 млн. DM компанії «Хорда», що МІГ БИ призвезти до збитків тої чи тої сторони. Є в німецькому законодавстві таке формулювання, з якого, очевидно, випливає, що банкір-комерсант, кредитуючи, повинен думати, куди і на що буде витрачено видані ним суми... Керівника ТОВ «Хорда» Ігоря Діденка заарештовано 2001 року як пособника у справі «Градобанку». Знову ж, обвинувачення німецького суду здійснено за поданням нашої Генеральної прокуратури. Не зрозуміло тільки, чому цією українською справою (за складом учасників) займається суд Німеччини? Тільки тому, що кредит у німецькій валюті? До речі, є докази, що кредит у 4 млн. повернувся в банк. Його погашено у грудні 1995 року. І це знаходить підтвердження у суворому звіті «Градобанку» перед НБУ.

Складається таке враження, що Україна сама не може розібратися зі своїми громадянами, і передоручає це зробити іншій країні.

Нині ми маємо інформацію від політиків Німеччини, що в цій справі відбувається політичний торг між українською і німецькою прокуратурою. Три роки триває слідство. Німецький суд не може довести провину ні Жердицького, ні Діденка, але не випускає їх, чекаючи хоч якихось визнань.

Я солідарний з Віктором Жердицьким, який вважає, що перебуває у німецькому полоні.

Але, за великим рахунком, він став в'язнем німецької тюрми не через остарбайтерські гроші (нині це вже доведено). 1995 року «Градобанк» разом із компанією «Хорда» активно брав участь у приватизації цементної промисловості України. Тоді в його активах були акції «Миколаївського цементного заводу» (він знаходиться на території Львівської області, а я балотувався в цьому окрузі), Здолбунівського, Криворізького, Балаклеєвського цементних заводів тощо. А нині ці великі підприємства, що становлять 60% вітчизняної цементної галузі, які було відібрано в українських акціонерів, фактично за безцінь віддано транснаціональним компаніям.

Так, 1996 року Леонід Кучма пообіцяв французькому президентові Жаку Шираку сприяння у просуванні на нашому ринку компанії «Лафарж». З тих пір почалася іноземна експансія на Цементну промисловість України, а «Градобанк» і його керівник показали свою незговірливість у цьому процесі. У березні 1997 року Жердицького заарештували вперше на Батьківщині. 1998-го Віктора було обрано народним депутатом. А 1999 року за рішенням Вищого арбітражного суду у вітчизняних акціонерів відібрали акції цементних заводів, і ФДМ повторно продав їх іноземним компаніям. Верховна Рада в тому ж році створила тимчасову слідчу комісію із захисту прав акціонерів. Я був заступником голови цієї комісії. І на підставі проведеного комісією розслідування роблю висновок: Віктор Жердицький заважав тому цементному замісу, що його тоді проводило вище керівництво країни у інтересах іноземних ТНК.

Хочу відзначити ще один абсурдний момент цього процесу. Недавно німецькі податківці звернулися до адвокатського бюро, яке захищає Віктора Жердицького в Німеччині, з дивною претензією. Охоронці місцевого бюджету вимагають, щоб німецькі правозахисники, котрі отримують гонорар від свого українського клієнта, нарахували на цю суму ПДВ.

Згідно з європейським законодавством, якщо угоду підписано з нерезидентом, ПДВ не нараховується. Адвокат намагався абсурдність цієї претензії. Йому відповіли, що його підзахисний постійно проживає на території Німеччини ... у в'язниці, і тому зобов'язаний платити в бюджет країни. Мовляв, із цієї державної скарбнички роблять усі соціальні виплати, до речі, з неї йдуть гроші й на утримання того самого «ПМП».

Якщо слідувати цій логіці, виходить, що всім нашим колишнім остарбайтерам і в'язням концтаборів, які насильно проживали в Німеччині, тепер із бюджету цієї країни мають платити пенсії, лікарняні та інші соцвиплати?

Беззаконня на «законній підставі»

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Життя часто доводить, що прогноз — справа невдячна. І не лише в погоді. Однак ризикнемо зі стовідсотковою впевненістю передбачити, що до майбутнього виборчого процесу буде залучено не тільки бойові батальйони політтехнологів і «мінерів» з роти «брудного піару», а й «миротворців» із суддівського корпусу. Втім, це не прогноз, а, швидше, висновок з історії виборів в Україні: шлях до мандата дуже часто пролягає не тільки через урни для голосування, а й «волевиявлення» конкретних судових інстанцій. І тут дуже важлива чітка відповідь на сакраментальне запитання, поетично оформлене класиком: «А судді хто?»

С. ХМАРА

У нашій реальності ними є ті, хто проходить через «чистилище» конституційного органу — Вищої ради юстиції. І тому вище наведене запитання для нас закономірно розширюється до меж: а хто є суддею над суддями?

Те, що правосуддя часто пришпорюють спритні «жокеї» з іншого «іподрому», не належить до знаменитих таємниць слідства, на які так полюбляють посилатися в Генеральній прокуратурі. Ці заїзди за правову доріжку помічають не лише опозиційні політики, а й прості громадяни. І все-таки Вища рада юстиції чомусь перебуває за зоною уваги суспільства: або роль цього органу недооцінюють, або «доконані» й потенційні жертви засліпленої Феміди звикли нарікати на її безпосередніх служителів. Тим часом більшість проблем витікає саме з-під даху ВРЮ.

Це стверджує в своєму інтерв'ю народний депутат Степан Хмара, який вочевидь перебуває «у темі», оскільки давно відстежує процес «приватизації третьої влади».

— Степане Ількович, нині у Верховній Раді зареєстровано законопроект про внесення змін до Закону «Про Вищу раду юстиції» і...

— І всі аргументи про нелегітимність органу, очолюваного всупереч закону «громадським» головою, ризикують розбитися об правове свавілля, яке —парадокс — намагаються узаконити деякі законодавці.

— Даруйте, але ці аргументи, як видно хоча б з опублікованих у «ГУ» «відповідей Чемберлену», вже начебто розбито доказовими контраргументами?

— У тому-то й річ, що висновки поважних «експертів» з дивовижною для солідних «титулів» правовою мотивацією зависають у повітрі. І це насамперед зрозуміло для їхніх авторів. Інакше не чинилася б спроба, яку можна назвати лаконічним терміном: «узаконення беззаконня». У чинній редакції закону про ВРЮ, наприклад, зазначено, що її голова працює на постійній основі, а в пропонованих змінах це уточнення делікатно опускається. Чому? Та, напевно, тому, що всі аргументи про «законність перебування на постійній роботі громадського голови» «переконливі» до першого вітерця і ліпше застрахуватися від сильніших «поривів». Так само скорочується абзац про обрання голови більш ніж половиною від конституційного складу ВРЮ. Досить кількох «дружніх рук» — і можна результат «голосування» обмивати шампанським.

Опускається і положення про трирічний термін перебування на посаді голови Вищої ради юстиції. Може, й правильно: чому людина не може виконувати свої громадські обов'язки хоч до перших ознак невблаганної старості, хоч до останніх? Головне, щоб вони, ці ознаки, не заважали «виконувати покладену високу довіру». Довіру того, хто володіє «контрольним пакетом акцій» у «верховенстві права». Сподіваюся, ви не наївні: не вважаєте себе акціонером?

Якщо досі ми підозрювали, що ВРЮ — орган колегіальний, то з прийняттям «змін» зрозуміємо, що підозри були безпідставними. За нинішнім законом, рішення, як і вибори голови, «приймається більшістю від конституційного складу Вищої ради юстиції», тим часом «вдосконалена редакція» вдовольняється «більшістю членів, які беруть участь у засіданні». Не треба мати юридичної освіти, щоб зрозуміти: принцип колегіальності підміняється правилами келейності. І це при тому, наголошую, що рішення ВРЮ мають, без перебільшення, державне значення.

— Степане Ількович, але законопроект не тільки скорочує чинний закон, а й розширює його в тих питаннях, де йдеться про повноваження ВРЮ з формування високопрофесійного суддівського корпусу. Саме такого, який нині в Україні «вакантний».

— Розширювати — розширює, погоджуюсь, аж до ... суперечностей з Конституцією та іншими законами, зокрема «Про судоустрій України». І, знаєте, якщо хтось прицільний «патронат» над суддями пояснює благородною турботою про їхню високопрофесійність, то обізнаний із закуліссям ВРЮ здогадується, що насправді їх хочуть зробити залежними від кількох людей. Отих, хто вирішуватиме, кого карати або милувати під час «прийняття рішень щодо подань про призначення та звільнення суддів».

Так само правовим нонсенсом є ідея про «спецназ» при ВРЮ — загін юридичних інспекторів, чиї вписані в проекті функції, схоже, збентежать навіть першокурсників-правників.

— Мене особисто збентежила пропозиція про те, що Верховна Рада може призначати членів ВРЮ лише з числа повноважних народних депутатів. Річ навіть не в тім, що це, здається, обмежує повноваження парламенту (таке застереження до квоти не висувають Президенту та іншим суб'єктам формування цього органу), а в «нестиковці» термінів: у парламентаріїв він становить чотири роки, а в члена Вищої ради юстиції — шість. Виходить, тільки висуванці Верховної Ради підлягають достроковій ротації?

— Можна було б сказати, що тут «нестиковка» логіки, а не термінів. Але я цього не скажу. Бо цілком очевидно, що саме в цьому місці керувалися «залізною логікою»: здолати нечисленну внутрішню «опозицію» у ВРЮ без такого уточнення поки що не вдається. Чому б не спробувати потопити острівок інакомислення з допомогою мандата? Чи, точніше, з допомогою його відсутності в кишені тих, хто протестує проти «стану речей».

— І як ви вважаєте, «узаконення беззаконня» за цією «залізною логікою» відбудеться?

— Відбудеться, якщо парламент, Президент, члени ВРЮ за посадою — Голова Верховного Суду, Генпрокурор, Міністр юстиції і далі потуратимуть правовому свавіллю, цинічному нехтуванню засад демократичної держави. Якщо для них, для нас, кадрові й особисті інтереси кількох людей залишаться важливіші за легітимність правосуддя, зрештою, за авторитет держави і в очах мільйонів співвітчизників, і на міжнародній арені. Є ще десяток інших «якщо». Але всі вони ведуть до одного. До чого саме, питаєте? А кожен з нас відчує це на собі, потрапивши в морок безправ'я.

Інтерв'ю вела Людмила КОХАНЕЦЬ.

ФОТОФАКТ

Співробітники СБУ, МВС, військової контррозвідки, управління з питань надзвичайних ситуацій та інших відомств боротьби з тероризмом провели навчальну операцію із звільнення заручників із глядацької зали Українського культурно-інформаційного центру в Севастополі. Згідно з планом СБУ, навчання пройшло в переддень річниці московських трагічних подій у театральному центрі на Дубровці.

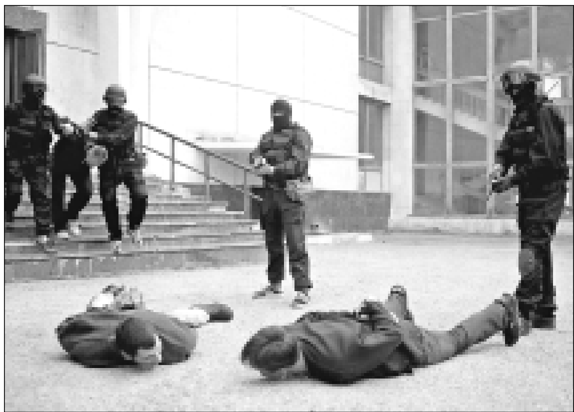

Фото Сергія СВЕТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

Ключ від квартири, де гроші лежать...

Унікальний Музей грошей відкрив у древній Феодосії місцевий нумізмат Олександр Олещук. Експозицію представлено у звичайній квартирі, саме на тому місці, де 500 років тому був найбільший в Європі невільничий ринок Кафа.

Ключем від набутого скарбу справжніх державних і фальшивих паперових грошових знаків і дзвінких монет з усіляких дорогоцінних і не дуже металів, усіх існуючих і неіснуючих континентів, держав, режимів, династій і правителів усіх часів, збирач вважає своє давнє та й нині не менш сильне, ніж в дитинстві, захоплення колекціонуванням.

...Пристрасть до збирання грошей почалася в Олександра в шість років, відтоді як випадково знайшов на городі старовинного красеня — античний тетраобол. Він став першою монетою в нинішній багатотисячній колекції древніх, давніх і сучасних, вітчизняних і закордонних раритетів. Здавна хотілося, щоб його багатства побачило якомога більше людей, щоб вони ставилися до грошей не лише як до засобу купівлі й продажу та витрачання їх на різні потреби, а побачили в них красу роботи медальєрів, монетарів, художників і друкарів, осягнули значення грошових знаків в історії цивілізації, розширювали свої знання про епохи й давні торгівельні шляхи, держави й міста, образи яких і несуть монети.

Нещодавно цю мрію вдалося здійснити в єдиному в Україні приватному Музеї грошей, де Олександр Олещук має приємність бути екскурсоводом, розповідати феодосійцям і гостям міста про улюблене: історію карбування грошей, місцеві й закордонні монети і грошові знаки, що ходили у різні часи, багатющу історію Феодосії. Де ж, як не в цьому музеї можна прослідкувати всі її етапи за монетами, які карбували тут у всі часи. Адже древня Феодосія, Ардабда, Кафа, Кефе, Кефа, і знову Феодосія (дана Богом), замкнула 2500-літнє коло періодів своїх блискучих розквітів і глибоких занепадів, слави і забуття на точці злету, на який чекає це чарівне приморське місто.

Для нумізматів це місце проходження щонайдревніших торгових шляхів — рай. Облюбували амфітеатр Феодосійської затоки від мису Іллі до бухт Двоякірної й Коктебельської ще древні елліни, які переселилися сюди з Мілету в значний споконвічний центр хлібної торгівлі. А де торгівля, там і гроші. Монети в міську казну текли рікою. Водилися вони тут і в часи Боспорського царства, коли Феодосія стала його найбільшою гаванню, яка вміщала, за словами історика Страбона, до 100 кораблів. Потрапляла і під владу Риму, гото-аланських племен, гуннів, золотоординців, генуезців, турків-османів, які осоромили це європейське місто работоргівлею. В мирні часи у важливому центрі міжнародної торгівлі Північного Причорномор'я дзвеніли гроші, у роки воєн ця земля повнилася таємними кладами монет всіх віків. За знайденими в Феодосії і її околицях грошима можна вивчати географію нашої планети.

У створеному Музеї грошей можна побачити і всі їх види, які будь-коли були в обігу в феодосійців. Експонатів безліч. Фахівці нарахували в історії міста, з початку четвертого століття до нашої ери, 11 періодів карбування власних монет. Найпершим золотим кружечком з написом «Феодео» (Феодосія), випущеним містом-державою на вшанування своєї самостійності і незалежності, понад дві тисячі років. Та й з втратою незалежності гроші феодосійці випускати продовжували. Як же без них обійтися у велетенському багатомовному місті-базарі-порту? Завдяки археологам стало відомо, де в епоху генуезького владарювання до кінця XV століття знаходився монетний двір. Та й золотих середньовічних дірхамів, які потрапляли сюди з купецькими караванами, тут вистачає. За одну монетку в давній Феодосії-Кафі можна було купити кілька людей. За кожен такий невеликий золотий кружечок численні міняли відсипали по тисячі срібних генуезьких аспрів. А за одну їх жменю можна було тут придбати красиву рабиню, за дві — міцного, невтомного на веслах галер молодого невільника, або бика. У роки свого обігу навіть одна така монета була цілим скарбом. Що вже казати про суми, які готові заплатити за них сучасні нумізмати. Деякі — абсолютно унікальні. У кращих музеях світу і приватних колекціях таких відомо не більше десятка. Є тут і ті, яких залишилося у світі по одному-два екземпляри. Засновник Феодосійського музею грошей охоче покаже всім цікавим і близнючку, 1918 року народження, величезної цінності рідкісної п'ятицентової монетки випуску 1913 року, за яку Національний банк США одразу з вдячністю виплатить 1 мільйон 800 тисяч доларів. Раритетні держзнаки-жетони кримської «афери віку» — концесії 1859 року на прокладання залізниці від Джанкою до Феодосії, яка «десь діла» мішки державних коштів, а колії так і не збудувала. Жетони з написом «Добрий притулок» випущені у Феодосії благодійниками-мізантропами...

▪ ▪ ▪

У створеному Музеї грошей можна побачити і всі їх види, які будь-коли були в обігу в феодосійців.

▪

Фото автора.

Директор — Олещук Олександр Романович.

Окремі стенди присвячені грошам періодів смутних часів і воєн. Всі купюри кожного з урядів-одноденок періоду Громадянської війни, які обезцінювалися так стрімко, що навіть за мішок асигнацій не можна було купити й хлібного буханця. Гордість музею і експозиція повної колекції карбованців, випущених гітлерівцями під час окупації України. Через тісноту на стендах вони розміщені вертикально. На цих грошах ... передруковані з радянських газет фото передових робітників і селян, вчених і навіть легенда радянського виробництва — шахтар Олексій Стаханов, миле дитяче личко в хусточці, перезняте з обгортки шоколаду «Оленка». А цієї «безпрограшної» української монети немає в жодному українському каталозі, хоча її виготовили зовсім недавно на державному монетному дворі: карбівники просто пожартували — з двох сторін вибили решку. Так що нею можна грати і завжди вигравати. Тут є й монета-годинник, що перестає йти в міленіум, і 100 доларів неіснуючої держави Сіландія з профілем вигаданого прем'єр-міністра...

Поки що виставлено лише шосту частину колекції, здебільшого монети XX століття. Особливий захват у відвідувачів викликає найповніша колекція пам'ятних монет сучасної України. Як з'ясувалося, за 12 років нашої незалежності їх випущено доволі. Ці красені збирати не легше, ніж найдревніші, адже деякі монети карбувалися зовсім невеличкими серіями, а жадаючих заповнити ними власні колекції вистачає у всіх країнах. Останній ювілейний екземпляр Олександрові Олещуку довелося діставати в конкуренції ... з президентом Росії Володимиром Путіним, який залишив українським нумізматам усього 900 пам'ятних монет, випросивши у нашого президента 100 дублікатів для найвисокопоставленіших російських чиновників.

▪ ▪ ▪

Поки що виставлено лише шосту частину колекції, здебільшого монети XX століття.

▪

Найрідкіснішими екземплярами відвідувачі зможуть помилуватися наступного літа, коли Олександр Олещук підготує ще одну залу і подбає про всі найнадійніші заходи безпеки. Нині старовинне приміщення, в якому Олександр Романович розмістив свої скарби, потребує ремонту. Тому найцінніші експонати тимчасово зберігаються в сейфах-запасниках. Ключ від квартири, де гроші лежать — у надійному місці — теж під сигналізацією, як і приміщення Феодосійського приватного музею грошей. Щоб не хвилювалися новітні Остапи Бендери.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

РЕЗОНАНС

Фармацевти просять розуміння

Відкритий лист Фармацевтичної асоціації України Голові Верховної Ради України Володимиру Литвину та Прем'єр-міністру України Віктору Януковичу

Проаналізувавши проект закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» та звернення фармацевтичної громадськості до правління нашої асоціації, надсилаємо цього відкритого листа.

Викладене у проекті Державного бюджету на 2004 рік твердження, що **«головним пріоритетом бюджету і надалі залишається фінансове забезпечення заходів з вирішення найбільш нагальних соціальних проблем і програм, спрямованих на підвищення добробуту населення»**, вселяє надію на поліпшення життєвого рівня найнезахищеніших верств населення.

Водночас фармацевтична громадськість не розуміє наміру Кабінету Міністрів зупинити в 2004 році дію Закону України «Про податок на додану вартість» у частині звільнення від оподаткування операцій з продажу лікарських засобів та виробів медичного призначення, в тому числі надання послуг з такого виду діяльності аптечними закладами.

На нашу думку, твердження, що йдеться про зупинення **галузевих пільг**, не відповідає дійсності. У чинній нині законодавчій нормі стосовно пільг з ПДВ на лікарські засоби враховано особливості споживання їх у країні, соціальну значущість захисту державою найвразливіших верств населення. Вказані пільги фактично визнають **державну**, а не **галузеву** адресну допомогу малозабезпеченим хворим на купівлю ліків.

На жаль, під час підготовки проекту Державного бюджету на 2004 рік не враховано обіцянки Президента України і самого уряду знизити ціни на ліки, зробити їх доступнішими.

У зв'язку з обмеженим фінансуванням галузі охорони здоров'я на сьогодні більш як 75 відсотків медикаментозного забезпечення здійснюється за рахунок коштів населення країни. Тому під час введення ПДВ на ліки можливі негативні наслідки:

— збільшення роздрібних цін на лікарські засоби;

— ускладнення доступу до ліків для найнезахищеніших верств населення і — як наслідок — збільшення темпів захворюваності населення країни;

— зниження обсягів виробництва і реалізації ліків. А отже — зменшиться прибуток, з якого сплачують податки вітчизняні виробники та дистриб'ютори;

— багато аптечних закладів не зможуть фінансувати власні витрати, тому частина потужніших і економічно міцніших піде в «тінь», а дрібні, особливо в сільській місцевості, просто збанкрутують;

— зростання соціальної напруженості в суспільстві і відсутність бажаних надходжень до державного бюджету.

Припущення, що зростання цін стримуватиметься виробниками та торговельними фірмами за рахунок власних коштів, може призвести до зниження рентабельності підприємств фармацевтичної промисловості, а також постане питання про спроможність самофінансування галузі.

Крім того, однією з основних небезпек введення ПДВ на лікарські засоби стане збільшення нелегальної «чорної» складової фармацевтичного ринку. Збут нелегальних і фальсифікованих лікарських засобів стане практично неконтрольований.

Спробу ввести ПДВ на лікарські засоби Кабінет Міністрів уже робив раніше. Так, 19 червня 2003 року було прийнято Закон України «Про податок на додану вартість», яким з січня 2004 року планувалося введення ставки ПДВ на лікарські засоби та вироби медичного призначення в розмірі 17 відсотків. Однак на підставі звернень фармацевтичної громадськості, правління Фармацевтичної асоціації України, інших громадських та державних організацій Президентом України було накладено вето на цей закон.

З огляду на вищевикладене звертаємося до вас з проханням вилучити із доходної частини проекту закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» надходження від ПДВ на лікарські засоби.

За дорученням правління — Юрій СПІЖЕНКО, президент Фармацевтичної асоціації, академік АМН України.

Таємний директор, або Космічні таємниці Безверхого

ВІТАЄМО!

18 жовтня виповнюється 75 років Л. Безверхому, колишньому керівникові одного з провідних в Україні підприємств, діяльність якого була засекреченою.

У лютому 1967 р. на околицях Чернігова розпочалося грандіозне будівництво великого заводу. Прикметною його особливістю було те, що про цю подію знало лише обмежене коло осіб. Навіть коли Чернігівський радіоприладний завод наступного десятиріччя нарощував потужності, преса мовчала про його передовиків, успіхи та досвід. На «Хімволокні», камвольно-суконному комбінаті багато виробничників стали героями соцпраці, але на «ламповому» (так називали радіоприладний між собою чернігівці) ніби й не могли досягти таких висот. За радянських часів — жодної публікації у засобах масової інформації про справи, людей підприємства! Про те, чому так сталося, ми попросили розповісти його колишнього директора, лауреата Державної премії СРСР Леоніда Івановича Безверхого, який 25 років очолював багатотисячний трудовий колектив.

— Зрозуміло, причина, — пояснив він, — не в тому, що ми не справлялися з виконаннями планів чи були на поганому рахунку. Насправді (тепер про це можна говорити відкрито) завод у військовому відомстві мав адресу: поштова скринька В-8558. Ми виробляли здебільшого продукцію військової тематики. Вона становила 70 відсотків замовлень, які отримували.

— У Чернігові тоді ходив поголос, що керує підприємством генерал...

— Я теж про це чув. Та, хоч як парадоксально, мій шлях у директори був досить простий. Я народився у селі Градизьку Полтавської області. Батьки у 1930-х переїхали до Києва. Там я пішов до першого класу. Мій батько працював на Дарницькому військовому заводі №7. Коли почалася війна, це підприємство разом з робітниками та їхніми сім'ями евакуювали до Саратова. В евакуації почалося моє трудове життя. Вже у 13 років я працював трафаретником в Астрахані на рибзаводі. А потім у Саратові освоїв фах токаря-інструментальника і працював разом з батьком на евакуйованому заводі №7. До речі, вранці вчився, а потім шість годин ще працював. Мені підставляли тумбочку, щоб дотягнувся до обладнання. Десять класів я закінчив у 1947 році в Києві. Захоплювався історією, літературою. Та поряд з домівкою був автодорожній інститут, і я вступив на його механічний факультет. Після закінчення вузу в 1953 році мене направили інженером-технологом на військовий завод №7. У 1961 році як молодого спеціаліста, «за покликом партії», а точніше волюнтаристським рішенням М. Хрущова, відрядили, як і багатьох виробничників високої кваліфікації, у село Глибоке Бориспільського району головним інженером колгоспу. Через рік я там став непотрібним і влаштувався працювати на Київський радіозавод. За рік—півтора мене помітили і призначили начальником дослідно-експериментального цеху. У той час я вже обжився, отримав власну квартиру, купив автомобіль. Зарплата начальника цеху сягала тоді 400—500 карбованців. Тому, коли почали агітувати стати десь у Чернігові директором заводу, який треба ще було будувати, то я двічі відмовлявся. Але зрештою мене переконали переїхати на нове місце...

— Коли розпочалося будівництво?

— 14 лютого 1967 року. Ми виїхали у засніжене поле. Тут на наших очах почали готувати котлован під закладку фундаменту заводської котельні та їдальні.

— З чого почалася ваша діяльність як керівника?

— Спочатку було створено Перший відділ. Через нього йшла документація, листування з Міністерством загального машинобудування СРСР. Начальником цього підрозділу був призначений представник КДБ. Перший відділ пильно вивчав усіх перед тим, як узяти на роботу. Якщо у когось родичі проживали за кордоном, то їм відмовляли. В основному на підприємство брали робітників, молодих спеціалістів з благополучних сімей, тих, хто не мав до цього проблем з правосуддям.

— Чи знала ваша дружина, чим ви насправді займаєтеся?

— Звичайно, ні. Я вам навіть скажу, що завод мали право відвідувати лише перші секретарі обкому та міськкому партії. Інших відповідальних чиновників обласного рівня на його територію не пускали.

— Коли було важче — як будували завод чи вже під час виробництва важливої апаратури?

— Ще під час мого призначення заступник міністра сказав: "Це перша жертва..." Тобто у Смілі за час будівництв подібного заводу змінилось кілька директорів. Це був важкий, напружений час. Того не вистачає, того не доставили. А в Москві вимагають, щоб усе було зроблено в заплановані терміни. Повірте, це не закінчилося, коли навіть завод запрацював на повну потужність. Часто траплялося, що я ночував на заводі. Бо треба було якнайшвидше виконати відповідальне завдання. І вранці о 8-й годині проводив нараду...

— Вас усе-таки не зняли!

— П'ять разів знімали! Ось їдальню здавали, і там комісія знайшла якісь відхилення від стандартів. Хотіли зняти. Та обійшлося суворою доганою.

— А нагороди були?

— Ордени: Леніна, Жовтневої Революції, Трудового Червоного Прапора. Щоправда, про це та присудження мені Державної премії ніде не повідомлялось. Я навіть за кордон не мав права з'їздити! Уже тільки після проголошення незалежності України нагороджений «гласно» кілька років тому орденом Ярослава Мудрого V ступеня.

— Тепер уже можна розкрити секрети номенклатури продукції, яку випускав ваш завод?

— Ми починали з випуску телеметричної апаратури. Виробляли датчики, які стежили за станом життєдіяльності ракет. Крім того, запускали супутники з нашою апаратурою, яка могла визначити точні координати цілі для удару-відповіді із землі. Також готували «начинку» для ракетоносіїв, навігаційну апаратуру. Особливий напрям — мікроелектроніка. Займалися виготовленням вузлів, 95 відсотків яких доводилося бракувати. Але п'ять відсотків справних — це був дуже високий показник. Отже, загалом ми працювали на космічну галузь та забезпечували військове міністерство необхідною високоточною діагностичною апаратурою.

— А що було «мирним прикриттям» заводу?

— Ми були фактично одними з головних постачальників комплектувальних для виробництва телевізорів «Славутич» та «Берізка».

— Але ж починали фактично з нуля. Як вдалося навчити усього цього тисячі робітників?

— Справді, колектив формувався не один рік. Він, я би сказав, зростав професійно разом із становленням підприємства. Вдалося дібрати і виховати серйозні кадри. Ось такий приклад. Я був у свій час токарем-інструментальником і добре знаю, що це за хліб. І ось до мене якось заходить токар-інструментальник. Він приніс подарунок: у металевій кулі через невеликі отвори він зробив ще кулю, усередині якої теж була невеличка куля! Майстер своєї справи просто показав, як у його цеху можуть виконувати такі ювелірні суперзавдання.

— У Чернігові один з житлових мікрорайонів називають хутором Безверхого. Вас це не ображає?

— Абсолютно. Це з теплотою хтось придумав. Що на це скажу: росли корпуси підприємства велетня —водночас будували багатоповерхівки для робітників, спеціалістів заводу. Щороку 200—250 сімей справляли новосілля. Крім того, збудовано чудову лікарню, яка й нині є однією з кращих у Чернігові. Поліклініка, технікум, база відпочинку «Лада», піонерський табір «Електрон» — це ті об'єкти, якими я теж пишаюся. Бо все це сьогодні діє, служить людям.

— Уже більше десяти років ви на заслуженому відпочинку. Після директорських буднів не важко звикати до іншого ритму життя?

— Я народився у селі. Ще коли в евакуації працював на військовому заводі, то знайшов там в одному місці клаптик землі і виростив на ньому картоплю. Весну, літо та й частину осені проживаю в Ковчині Куликівського району. Садимо з дружиною городину. Доглядаємо її. Консервуємо свої помідори, огірки. Це такі основні клопоти...

— Цікавитеся справами заводу?

— Звичайно. Я нічого поганого людям не зробив, тому і сьогодні вільно заходжу на підприємство, мене охоче приймає мій вихованець, генеральний директор ВАТ «ЧеЗаРи» Костянтин Колесник, члени його команди. Буває, навідуються до Безверхого і в село. Я дуже радий приїзду своїх колег. Головне, ще можу щось їм підказати.

— Вітаємо вас з наступаючим 75-річчям. Бажаємо добра, світла, здоров'я! До цих побажань приєднуються і великий колектив, керівники ВАТ «ЧеЗаРи», зі становленням і розквітом якого пов'язані основні трудові віхи вашого життя.

— Дякую.

Інтерв'ю провів Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На знімку: Л. Безверхий на своїй дачі у Ковчині.

Фото автора.

ЕКОНОМІКА

Промінчик світла в кінці тунелю

Одне з найбільших підприємств Рівненщини — ВАТ «Рівнеазот» — упродовж останніх кількох років був «розмінною монетою» у руках політиків, товстосумів: на цей ласий шматок чимало хто накинув оком. Ще б пак, з розумним, умілим, грошовитим інвестором завод можна зробити курочкою, яка несла б золоті яйця. Тож було запущено чорний піар зі створення негативного іміджу «Рівнеазоту», щоб відвадити потенційних інвесторів і самим якомога дешевше придбати контрольний пакет акцій.

Не перестали ламати списів довкола ВАТ навіть після того, як сюди прийшов новий інвестор — компанія «Райффайзен Інвестмент АГ», котра викупила контрольний пакет акцій «Рівнеазоту». Хвалити чи критикувати нового господаря ще зарано. І все ж спробуймо подивитися на його перші кроки неупереджено, послухати думку тих, хто навіть у важкі для «Рівнеазоту» часи не зрадив своєму підприємству...

Головна подія цих днів — погашення заборгованості в заробітній платі рівнеазотівцям, як це і передбачено умовами конкурсу з продажу контрольного пакета акцій. А це понад 8,6 мільйона гривень.

— Нарешті мені виплатили заборговану зарплату, і тепер я можу відчувати себе людиною: розрахуватися за комунальні послуги, квартиру, підлатати інші сімейні дірки, — каже прийомо-здавальниця вантажного цеху Валентина Родіна. — Хочеться сподіватися, що нарешті з'явився промінчик світла в кінці тунелю невизначеності, в якому я та мої колеги по роботі були кілька останніх років. Ми дуже зацікавлені, щоб підприємство наше встало з колін, бо від цього залежать статки азотівців.

— Поки що про якісь великі зрушення говорити зарано, — каже новий керівник «Рівнеазоту» Михайло Заблуда. — І все ж у серпні виконано план з випуску товарної продукції, дещо підвищилась ефективність роботи цехів, уперше в нинішньому році одержали прибутки від виробництва аміачної селітри та аміаку.

— Однак ми очікуємо значно більшого від найбільшого в західному регіоні хімічного підприємства, — продовжує керівник «Рівнеазоту». — Маємо поки що проблеми. Це і неповне завантаження виробництва, і часті зупинки через зношеність обладнання та його ремонт. А тому на завод запросили групу технічних експертів, які докладно вивчили цю проблему і визначили необхідні технічні заходи та фінансові затрати для проведення капітально-відновного ремонту та модернізації виробництва з виведення його на проектні потужності. Ми чітко визначилися, куди й у що вкладатимемо кошти. Насамперед — у виробництво аміаку, який є нашим «козирем». Сьогодні його потужності використовуємо лише на 64,1 відсотка (за вісім місяців випущено 178, 4 тисячі тонн аміаку). А після вкладення інвестицій і відновлення роботи другого агрегату аміаку він вийде на проектну потужність, отже, очікувана цифра — 600 тисяч тонн аміаку на рік. Більш як утричі зросте виробництво слабкої азотної кислоти. Очікуються зміни і в роботі виробництва адипінової кислоти, де забезпечимо якість за світовими стандартами та нові види продукції. За рахунок інвестиційних вкладень змонтуємо установку з виробництва вапняно-аміачної селітри за наявною на заводі технічною документацією потужністю 400 тонн її на рік. Дослідну партію цієї нової продукції випущено наприкінці минулого року, передано селянам, і вони добре відгукуються про новинку. Тож на неї буде попит.

Як розповів Михайло Заблуда, завод придбає обладнання для того, щоб повністю забезпечити виробництво власною електроенергією, — удвічі дешевшою за ту, яку отримують нині із зовнішніх мереж. Це відчутно здешевить продукцію з маркою «Рівнеазоту», зробить її конкурентоспроможною і на внутрішньому, і на зовнішньому ринках.

— Орієнтовно затрати на виконання всього запланованого обсягу робіт — 30—35 мільйонів доларів — буде інвестовано протягом двох років, — підсумовує Михайло Заблуда. — А вже тепер компанія «Райффайзен Інвестмент АГ» на реалізацію заходів з підготовки до зими виділила майже півмільйона американських доларів.

Регіон зацікавлений у процвітанні «Рівнеазоту», який має великий вплив на соціальний розвиток області, бо це і податки, і нові робочі місця, і, зрештою, соціальна стабільність. Тому всі з інтересом стежать за кроками нового власника заводу.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ОГОЛОШЕННЯ

Балансовий звіт АКБ "МЕРКУРІЙ" на 1 жовтня 2003 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	01.01.03	01.10.03
		Розрахунок статті	
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	11501,98	13159,86
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	84,13	27,14
3	Кошти в інших банках	12383,80	15065,31
4	Цінні папери на продаж	5500,00	5581,85
5	Кредити та заборгованість клієнтів	86204,59	132194,86
6	Інвестиційні цінні папери	0	1802,03
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній та дочірніх установ	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	12378,84	15431,80
9	Нараховані доходи до отримання	212,23	853,84
10	Інші активи	995,91	2189,76
11	Усього активів	129261,48	186306,45
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	0	4265,90
13	Кошти клієнтів	90802,47	135498,23
14	Інші депозити	0	0
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	1920,95
16	Нараховані витрати до сплати	879,79	2136,50
17	Інші зобов'язання	6000,20	9796,34
18	Усього зобов`язань	97682,46	153617,92
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	19500,00	19500,00
20	Капіталізовані дивіденди	0	0
21	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
22	Емісійні різниці	0	0
23	Резерви	2582,95	2759,38
24	Результати переоцінки	5735,29	7768,37
25	Нерозподілений прибуток	3760,78	2660,78
	у тому числі		
26	Сума переоцінки при вибутті необоротних активів	0	0
27	**Усього власного капіталу**	**31579,02**	**32688,53**
28	**Усього пасивів**	**129261,48**	**186306,45**

Керівник банку Соловйов В. П.
Головний бухгалтер Акімова В. В.

АКБ "МЕРКУРІЙ"

Звіт про прибутки та збитки на 1 жовтня 2003 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	01.01.03	01.10.03
		Розрахунок статті	
1.1	Процентний дохід	15078,88	16537,34
1.2	Процентні витрати	-6115,84	-7824,77
1	**Чистий процентний дохід**	**8963,04**	**8712,57**
2.1	Комісійний дохід	3213,75	3330,03
2.2	Комісійні витрати	-198,82	-169,50
2	Чистий комісійний дохід	3014,93	3160,53
3	Дивідендний дохід	0	0
4	**Чистий торговельний дохід**	**797,09**	**260,57**
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	137,08	156,11
8	**Операційний дохід**	**12912,15**	**12289,78**
9	Загальноадміністративні витрати	-3679,90	-3618,69
10	Витрати на персонал	-4745,93	-4429,33
11	**Прибуток від операцій**	**4486,32**	**4241,76**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	148,85	-34,51
13	**Прибуток до оподаткування**	**4635,17**	**4207,25**
14	Податок на прибуток	-1122,42	-1786,98
15	**Прибуток після оподаткування**	**3512,75**	**2420,27**
16	Непередбачені доходи/витрати	15,79	8,21
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**3528,54**	**2428,48**

Керівник банку Соловйов В. П.
Головний бухгалтер Акімова В. В.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства виступає Організатором публічних торгів (аукціону) з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ «Дніпроспецбуд»

(справа № Б15/24/104/00). Загальна характеристика об'єктів продажу (БМУ-33), які знаходяться за адресою: Дніпропетровська область, м. Синельникове, вул. Чехова, 38. Лот №1 — автомобіль ЛуАЗ 969М (інв. № 600), рік випуску — 1991, початкова ціна — 800 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 2 — автомобіль ЗИЛ ММЗ (інв. № 620), рік випуску — 1994 початкова ціна — 12000 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 3 — автомобіль ЗАЗ 110206-19 (івн. № 658), рік випуску — 1994, початкова ціна — 2200 грн. 00 коп. з ПДВ. загальна характеристика об'єктів продажу (БМУ-15), які знаходяться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 157. Лот № 4 —зварювальна лабораторія (інв. № 150), рік випуску — 1983, початкова ціна — 2200 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 5 — зварювальний агрегат (інв № 403), рік випуску — 1992, початкова ціна — 5400 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 6 — зварювальний агрегат (івн. № 408), рік випуску — 1992, початкова ціна — 5400 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 7 — трубоукладчик ТГ-6,3 (інв. № 325, рік випуску — 1989, початкова ціна — 4700 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 8 — автомобіль АЗЛК 2141 (інв. № 50004), рік випуску — 1993, початкова ціна — 6300 грн. 00 коп з ПДВ, лот № 9 — токарний верстат (інв. № 41028), рік випуску — 1982, початкова ціна — 600 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 10 — верстат універсально-круговий (інв. № 41022), рік випуску — 1983, початкова ціна 2600 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 11 — труборіз СТ 100/350 (інв. № 41019), рік випуску — 1985, початкова ціна 200 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 12 — трубогіб ТК-120 (інв № 41026), рік випуску — 1983, початкова ціна — 200 грн.00 коп з ПДВ; лот № 13 — гідромолот ГТМ-120 (інв. № 41032), рік випуску — 1984, початкова ціна 600 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 14 — насос НЦС (інв. № 41061), рік випуску — 1989, початкова ціна — 60 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 15 — екскаватор ЄО-4321 (інв. № 1982), рік випуску -1982, початкова ціна — 4400 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 16 — підмосток ППЄ 12-06 (інв. № 1989), рік випуску — 1989, початкова ціна 3500 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 17 — бетонозмішувач СБ 174 (інв. № 42009), рік випуску — 1991, початкова ціна — 50 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 18 — бетономішалка (інв. № 42013), рік випуску — 1992, початкова ціна — 160 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 19 — агрегат окрасювальний (інв. № 503), рік випуску -1990, початкова ціна — 200 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 20 — агрегат окрасювальний (інв № 504), рік випуску — 1990, початкова ціна — 200 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 21 — кран «Піонер» (інв. № 70048), рік випуску — 1985, початкова ціна — 300 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 22 — тельфер (інв. № 70049), рік випуску — 1985, початкова ціна — 150 грн. 00 коп, з ПДВ; лот № 23 — верстат стругальний (інв. № 41023), рік випуску — 1983, початкова ціна — 1000 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 24 — пневмотрансформатор 4П-4603 (інв. № 1984), рік випуску — 1984, початкова ціна — 250 грн. 00 коп. з ПДВ; лот. № 25 — зварювальний агрегат АДД-400 (інв. № 407), рік випуску — 1992, початкова ціна -3900 грн. 00 коп. з ПДВ. Загальна характеристика об'єктів продажу (СЗББ), які знаходяться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 157а. Лот № 26 — вагон пересувний (інв. № 702), рік випуску — 1988, початкова ціна — 800 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 27 — вагон пересувний (інв. № 699), рік випуску — 1989, початкова ціна — 200 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 28 — вагон пересувний (інв. № 710), рік випуску — 1991, початкова ціна —2000 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 29 — зварювальний агрегат АДБ (інв. № 689), рік випуску — 1992, початкова ціна — 1400 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 30 — автомобіль ЛуАЗ (інв № 681), рік випуску — 1990, початкова ціна — 100 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 31 — бетонозмішувач СБ 174 (інв. № 653), рік випуску — 1991, початкова ціна — 300 грн. 00 коп з ПДВ; лот № 32 — розтворозмішувач (інв. № 630), рік випуску — 1990, початкова ціна — 100 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 33 — розтворозмішувач (інв. № 634), рік випуску — 1990, початкова ціна — 100 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 34 — резервуар (інв. №704,) рік випуску — 19606 початкова ціна — 50 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 35 — випрямовувач (інв № 637), рік випуску — 1990, початкова ціна 300 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 36 — трансформатор ТДМ-317 (інв. № 643), рік випуску — 1990, початкова ціна — 100 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 37 — токарний верстат 1К-36 (інв. № 3), рік випуску — 1981, початкова ціна — 600 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 38 — нивелир Н-3 (інв. № 617), рік випуску — 1990, початкова ціна — 20 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 39 — компресор СО 7б (інв. № 642), рік випуску — 1990, початкова ціна — 60 грн.00 коп. з ПДВ; лот № 40 — трактор ЮМЗ (інв. № 682), рік випуску — 1985, початкова ціна -800 грн.00 коп. з ПДВ лот № 41 — зварювальний агрегат АДД — 4001 (інв № 707), рік випуску — 1992, початкова ціна — 6300 грн. 00 коп. з ПДВ.

Гарантійні внески учасників аукціону (5 % від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. перераховується на : п/р 260083001161 в ДФ АТ «ВАбанк», МФО 305868, код ЄДРПОУ 13420399 Придніпровської товарної біржі, м. Дніпропетровськ до 13.11.03 р. включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 13.11.2003 р. включено на Придніпровській товарній біржі за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Леніна, 15А, кімн. 73, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з технічними характеристиками об'єктів звертатися за тел. (056) 744-19-31, 740-20-46. З питань оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (0562) 35-77-45. Публічні торги (аукціон) відбудуться 18.11.03 р., об 11.00 у торговому залі Придніпровської товарної біржі за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Леніна, 15 А.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, вул. Мєдведєва, 1) порушено справу № 7/115-В про банкрутство ВАТ «Ковельський меблевий комбінат» (м. Ковель, вул. Кутузова, 11, код ЄДРПОУ 05496253, р/р 2600830110039 в Промінвестбанку, м. Ковель, МФО 303194). Розпорядником майна призначено Темчишина Володимира Петровича (м. Луцьк, вул. Світла, 5, кв.3, ліцензія АА № 249619).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Збори учасників СП ТОВ «Нива Переяславщини»
повідомляє про зменшення Статутного фонду Товариства.

Закрите акціонерне товариство «МетІнвест»

інформує про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 28 листопада 2003 року о 14 годині за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Пісаржевського, 1А.

Порядок денний Загальних зборів акціонерів:

1. Затвердження результатів діяльності підприємства за 2002 рік і визначення основних напрямків діяльності Товариства на 2003 рік.
2. Затвердження внутрішніх документів товариства.
3. Затвердження порядку розподілу прибутку, строку та порядку виплати частки прибутку (дивідендів), визначення порядку покриття збитків.

Правління ЗАТ «МетІнвест».

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 16.07.2003 р. по справі № 5/306 про банкрутство Приватного сільськогосподарського підприємства «Олександрівка» (смт. Олександрівка, вул. Щорса, 245, Вознесенський район, Миколаївської області, Розрахунковий рахунок № 26041301151858; Банк: Вознесенське відділення Промінвестбанку, МФО: 326289; Код ЄДРПОУ: 03764258) визнано боржника банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Закутського Дмитра Володимировича (56500, Миколаївська обл., м. Вознесенськ, вул. Леніна, 24, кв. 1, т. 4-23-69; № ліцензії 250490 від 20.05.2002 р.).

Товариство з обмеженою відповідальністю «Просянський елеватор» ОКПО 00953817 повідомляє про свою лівідацію.

Претензії приймаються протягом 2-х місяців за адресою: Дніпропетровська область, Покровський район, п. г. т. Просяна, вул. Пролетарська, 1, тел. 8 (05638) 58436.

Шановні акціонери ВАТ «Укрхіменерго»!

Правління повідомляє про внесення до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів, назначених на 31 жовтня 2003 р., наступного питання:

Про внесння змін у Статут ВАТ «Укрхіменерго».

Телефони для довідок: (06452) 4-13-15, 9-06-59.

Правління.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушив справу № 21/18 про банкрутство колективного сільськогосподарського підприємства «Дніпро» (70014, Запорізька обл., Вільнянський р-н, с. Тернівка, вул. Центральна, 2, код за ЄДРПОУ № 03749402, основний поточний рахунок у ЗОФ АКБ «Укрсоцбанк» № 26008320113361, МФО 313010).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Архипова Юрія Івановича, який мешкає за адресою: 69013, м. Запоріжжя, вул. Радищева, 85, тел. 8-050-341-98-59, ліцензія АА № 419211 від 27.09.2002 року).

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

До уваги акціонерів ЗАТ «Зернотрейд»!

Правління ЗАТ «Зернотрейд» повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ «Зернотрейд», які відбудуться 05.12.03 о 9.00 годині за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 15.

Порядок денний:

1. Внесення змін до установчих документів у зв'язку зі зміною засновників.

Реєстрація учасників — 8.30 до 8.50 у день проведення зборів за зазначеною адресою проведення зборів.

Правління АТ«Зернотрейд».

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства виступає організатором повторних публічних торгів (аукціону) з продажу майна підприємства-банкрута — ВАТ «Склобудкерамік»

(справа № Б26/2/124а-99). Загальна характеристика об'єктів продажу, які знаходяться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Саксаганського, 60. Лот № 1 — будівля оздоровчого корпусу із прибудовою. Початкова ціна об'єкта продажу за лотом № 1 складає 100740 (сто тисяч сімсот сорок) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 16790,00 грн. Лот № 2 —будинок відділу збуту літ АЕ. Початкова ціна об'єкта продажу за лотом № 2 складає 5500 (п'ять тисяч п'ятсот) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 916,67 грн. Лот № 3 — рама до вантажного автомобілю КРАЗ 256 (2 одиниці). Початкова ціна об'єкта продажу за лотом № 3 складає 1300 (одна тисяча триста) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 216,67 грн. Лот № 4 — кабіна до вантажного автомобілю КРАЗ 256 (2 одиниці). Початкова ціна об'єкта продажу за лотом № 4 складає 1200 (одна тисяча двісті) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 200 грн. Лот № 5 —двигун до вантажного автомобілю КРАЗ 256 (2 одиниці). Початкова ціна об'єкта продажу за лотом № 5 складає 1660 (одна тисяча шістсот шістдесят) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 276,67 грн. Лот № 6 — задній привідний міст до вантажного автомобілю КРАЗ 256. Початкова ціна об'єкта продажу за лотом № 6 складає 1100 (одна тисяча сто) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 183,34 грн.

Гарантійні внески учасників аукціону (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. перераховується на: п/р 260083001161 в ДФ АТ «ВАбанк» МФО 305868, код ЄДРПОУ 13420399 Придніпровської товарної біржі, м. Дніпропетровськ до 12.11.03 р. включно. заявки на участь в аукціоні приймаються до 12.11.2003 р. включно на Придніпровській товарній біржі за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Леніна, 15А, кімн. 73, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з технічними характеристиками об'єктів звертатися за тел. (056) 744-19-31, 740-20-46. З питань оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (0562) 35-77-45.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 17.11.03 р., о 11.00 у торговому залі Придніпровської товарної біржі за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Леніна, 15А. Переможцем аукціон визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор конкурсу) проводить конкурс з продажу майна підприємства-боржника — КМП «Пересувна механізована колона № 17»

(справа № Б26/144/02), яке розташоване за адресою: Дніпропетровська область, смт. Петриківка, вул. Леваневського, 19а. Загальна характеристика об'єктів продажу: лот № 1 — бетонний вузол. Початкова ціна об'єкту продажу за лотом № 1 складає 11756 (одинадцять тисяч сімсот п'ятдесят шість) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 1959,33 грн. Лот № 2 — цементний склад. Початкова ціна об'єкту продажу за лотом № 2 складає 17888 (сімнадцять тисяч вісімсот вісімдесят вісім) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 2981,33 грн. Лот № 3 — навіс АЗС. Початкова ціна об'єкту продажу за лотом № 3 складає 643 (шістсот сорок три) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 107,16 грн. Лот № 4 —будівля АЗС. Початкова ціна об'єкту продажу за лотом № 4 складає 1681 (одна тисяча шістсот вісімдесят одна) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 280,16 грн. Лот № 5 —шафна установка. Початкова ціна об'єкту продажу за лотом № 5 складає 74 (сімдесят чотири) грн. 80 коп. в т. ч. ПДВ — 12,46 грн. Лот № 6 — котли «Ника» (2 шт.). Початкова ціна об'єкту продажу за лотом № 6 складає 21548 (двадцять одна тисяча п'ятсот сорок вісім) грн. в т. ч. ПДВ — 3591,33 грн.

Фіксовані умови конкурсу: 1) підписання договору купівлі-продажу протягом 10 днів з дати затвердження Організатором конкурсу протоколу засідання конкурсної комісії; 2) оплата вартості майна протягом 10 днів з моменту підписання договору купівлі-продажу між Боржником та покупцем; 3) сплата вартості послуг при оформлені договору купівлі-продажу за рахунок покупця; 4) оформлення правовстановлюючої документації на об'єкти нерухомості здійснюється представниками Боржника за рахунок коштів покупця. За рівних умов, запропонованих учасниками конкурсу, переможцем визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну та взяв на себе зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу. Гарантійні внески учасників конкурсу (5% від початкокої ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників конкурсу — 17 грн. перераховується на рахунок Організатора конкурсу — філія ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26006351680200 в АППБ «Аваль» МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 12.11.2003 р. включно. Заявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 12.11.2003 р. за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 7, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних та святкових днів). З питань ознайомлення з об'єктом та оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. (056) 744-19-31, 740-20-46.

Конкурс відбудеться 17.11.2003 р. о 14.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 7. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 10 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником. Сплата вартості майна здійснюється протягом 10 днів з моменту укладення договору купівлі-продажу.

ОГОЛОШЕННЯ

АКБ "ХФБ Україна"

Фінансова звітність
(01034, Київ, вул.Ярославів Вал, 14-А)
за третій квартал 2003 року

Баланс

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	30.09.03	31.12.02
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в НБУ	11 473	12 458
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	-	-
3	Кошти в інших банках	115 242	98 027
4	Цінні папери на продаж	7 008	-
5	Кредити та заборгованість клієнтів	313 821	292 812
6	Інвестиційні цінні папери	26	11
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	-	-
8	Основні засоби та нематеріальні активи	2 825	1 495
9	Нараховані доходи до отримання	2 531	2 404
10	Інші активи	1 021	666
11	**Усього активів**	**453 947**	**407 873**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	201 056	179 637
13	Кошти клієнтів	165 163	149 595
14	Інші депозити	-	-
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	-	-
16	Нараховані витрати до сплати	2 031	1 392
17	Інші зобов'язання	31 245	29 565
18	**Усього зобов`язань**	**399 495**	**360 189**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	48 221	48 221
20	Капіталізовані дивіденди	-	-
21	Акції, що викуплені в акціонерів	-	-
22	Емісійні різниці	571	571
23	Резерви та фонди банку	519	319
24	Результати переоцінки основних засобів та нематеріальних активів	-	-
25	Результат минулих років	(1 626)	(5 414)
26	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	-	-
27	Прибуток звітного року, що очікує затвердження	-	3 987
28	Збиток звітного року, що очікують затвердження	-	-
29	Результат поточного року	6 767	-
30	**Усього власного капіталу**	**54 452**	**47 684**
31	**Усього пасивів**	**453 947**	**407 873**

Керівник — *Мартін ЛЕБЕРЛЕ*
В.о.Головного бухгалтера — *Тетяна ВАСИЛЬЄВА.*

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	30.09.03	30.09.02
1	Чистий процентний дохід	15 331	8 685
2	Чистий комісійний дохід	5 953	5 089
3	Дивідендний дохід	-	15
4	Чистий торговельний дохід	1 261	1 055
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	-	-
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	-	-
7	Інший операційний дохід	229	311
8	**Усього доходів**	**22 774**	**15 155**
9	Загальноадміністративні витрати	(6 182)	(5 540)
10	Витрати на персонал	(5 924)	(3 785)
11	**Прибуток від операцій**	**10 668**	**5 830**
12	Чисті витрати на формування резервів	(978)	(2 188)
13	**Прибуток до оподаткування**	**9 690**	**3 642**
14	Податок на прибуток	(2 923)	-
15	**Прибуток після оподаткування**	**6 767**	**3 642**
16	Непередбачені доходи/витрати	-	-
17	**Чистий прибуток/збиток банку**	**6 767**	**3 642**
18	Чистий прибуток на одну просту акцію	-	-
19	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	-	-

Керівник — *Мартін ЛЕБЕРЛЕ*
В.о.Головного бухгалтера — *Тетяна ВАСИЛЬЄВА.*

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	30.09.03	31.12.02	Зміни після 31.12.02 (+;-)
1	Гарантії, що надані клієнтам	1 217	426	791
2	Сумнівні гарантії та поручительства	-	-	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	-		0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	64 282	5 020	59 262
5	Валюта та банківські метали, які куплені, але не отримані	14 659	3 320	11 339
6	Сумнівні вимоги за операціями з валютою та банківськими металами	-	-	0
7	Сумнівні вимоги за операціями з фінасовими інструментами, крім інструментів валютного обміну	-	-	0
8	Надана застава	-	-	0
9	**Усього**	**80 158**	**8 766**	**71 392**

Керівник — *Мартін ЛЕБЕРЛЕ*
В.о.Головного бухгалтера — *Тетяна ВАСИЛЬЄВА.*

Примітка "Рахунки довірчого управління"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	30.09.03	31.12.02	Зміни після 31.12.02 (+;-)
1	Активні рахунки довірчого управління	8 530	-	-
2	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	-	-	-
3	Поточні рахунки управителя з довірчого управління	-		-
4	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	-	-	-
5	Цінні папери в довірчому управлінні	-	-	-
6	Банкіські метали в довірчому управлінні	-	-	-
7	Інші активи в довірчому управлінні	8 530	-	-
8	Витрати за операціями довірчого управління	-	-	-
9	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	-	-	-
10	Пасивні рахунки довірчого управління	8 530	-	-
11	Фонди банківського управління	-	-	-
12	Рахунки установників	8 530	-	-
13	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	-	-	-
14	Доходи від операцій довірчого управління	-	-	-

Керівник — *Мартін ЛЕБЕРЛЕ*
В.о.Головного бухгалтера — *Тетяна ВАСИЛЬЄВА.*

АКБ "ОДЕСА-БАНК"

БАЛАНС
на 1 жовтня 2003 року

(тис. грн.)

№ п/п	Найменування статті	Сума
	АКТИВИ	
1	Кошти та залишки в НБУ	5 736,4
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	-
3	Кошти в інших банках	14 323,8
4	Цінні папери на продаж	5 580,7
5	Кредити та заборгованість клієнтів	21 637,4
6	Інвестиційні цінні папери	-
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	-
8	Основні засоби та нематеріальні активи	2 555,4
9	Нараховані доходи до отримання	496,4
10	Інші активи	125,1
11	**Усього активів**	**50 455,2**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
12	Кошти банків	13 109,1
13	Кошти клієнтів	15 381,4
14	Інші депозити	-
15	Боргові цінні папери емітовані банком	-
16	Нараховані витрати до сплати	50,4
17	Інші зобов'язання	-
18	Усього зобов'язань	28 540,9
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
19	Статутний капітал	15 000,0
20	Капіталізовані дивіденди	4 000,0
21	Акції, викуплені в акціонерів	-
22	Емісійні різниці	-
23	Резерви	897,0
24	Результати переоцінки	10,9
25	Нерозподілений прибуток	-
26	Прибуток звітного року	2 006,4
27	**Усього власного капіталу**	**21 914,3**
28	**Усього пасивів**	**50 455,2**

Голова Правління — *Мерещук І.К.*
Головний бухгалтер — *Король Л.А.*

Звіт про прибутки та збитки по АКБ "Одеса-Банк"
за 9 місяців 2003 року.

в тис.грн.

№ п/п	Стаття доходів	Сума
I	Доходи - усього	6 832,1
	У т.ч.:	
1	Процентні доходи:	2 918,9
	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	452,7
	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	2 428,2
	Інші процентні доходи	38,0
2	Комісійні доходи:	2 847,7
	Комісійні доходи за операціями з банками	17,4
	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	2 830,3
3	Результат від торговельних операцій	1 063,4
4	Інші банківські операційні доходи	2,1

№ п/п	Стаття витрат	Сума
I	Витрати - усього	4 825,7
	У т.ч.:	
1	Процентні витрати:	882,6
	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	488,0
	Процентні витрати за коштами суб'єктів господарської діяльності	42,7
	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	351,9
2	Комісійні витрати	849,2
3	Інші банківські операційні витрати	500,5
4	Інші небанківські операційні витрати	1 548,7
	Витрати на утримання персоналу	405,5
	Сплата податків та інших обов'язкових платежів, крім податку на прибуток	32,9
	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	568,8
	Інші експлуатаційні та господарські витрати	225,3
	Витрати на телекомунікації	239,1
	Інші небанківські операційні витрати	21,1
	Супутні небанківські операційні витрати	56,0
5	Відрахування в резерви	629,3
6	Прибуток до сплати податку	2 421,8
7	Податок на прибуток	415,4
8	Чистий прибуток	2 006,4

Голова Правління — *Мерещук І.К.*
Головний бухгалтер — *Король Л.А.*

До відома громадськості ТОВ «Енергоіновація»

м. Київ, вул. Басейна, 5-а, кв. 29, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензій з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом, за місцем здійснення заявленої діяльності — Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, ВАТ «Юженергобуд».

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1). Постановою по справі № 10/274 від 25.09.03 р. визнав банкрутом СБК «Промінь» (код 03770885) Полтавська обл., Зінківський р-н, с. Пишненки, р/р 2600810021, ГФ «Полтавабанк», м. Гадяч, МФО 331360.

Ліквідатором призначено Несвіта В. І. (ліцензія № 047993 від 19.10.01 р.), 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1-Б, кім. 18, т. 508-067.

До уваги акціонерів ЗАТ «Зернотрейд»!

Правління ЗАТ «Зернотрейд» повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ «Зернотрейд», які відбудуться 05.12.03 о 9.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 15.

Порядок денний:

1. Реорганізація товариства шляхом перетворення в товариство з обмеженою відповідальністю.
2. Затвердження статутних документів товариства у новій редакції.

Реєстрація учасників — 8.30 до 8.50 у день проведення зборів за зазначеною адресою проведення зборів.

Правління ЗАТ «Зернотрейд».

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-під.) постановою від 06.10.2003 р. по справі № Б-24/147-03 визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Мурафський цукровий завод» (адреса: Україна, 62021, Харківська область, Краснокутський район, с. Мурафа, вул. Соснова, 8, код ЗКПО 00373238) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пузенка Сергія Олександровича, Ліцензія серії АА № 047828 від 11.10.2001 р., поштова адреса: 61022, м. Харків, вул. Сумська, к. 39, 5 поверх.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 03.06.2003 р. порушено справу № 24/311-Б про банкрутство Закритого акціонерного товариства «ТД «Трансгазенерго» (м. Київ, вул. Шовковична, 42/44, код ЄДРПОУ 30489085, п/р 260051758 в четвертій Київській філії АППБ «Аваль» м. Києва, МФО 322971) та введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядник майна — арбітражний керуючий Пархацький Микола Григорович (ліцензія № 250193 серія АА видана Міністерством економіки з питань Європейської інтеграції України 18.12.2001 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 26.06.2003 р. № 3/14Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрспецбуд» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру (код ЗКПО 30013464, юридична адреса: 85400, Донецька область, с. Селидово, вул. Леніна, 38, р/р 26005193737003 у Селидівському відділенні КФ КБ Приватбанк», МФО 335236).

Ліквідатором призначений Лесніков Є. Є., 85483, Донецька область, м. Новогродівка, вул. О. Кошевого, б. 37, кв. 19, ліцензія № 249555.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ЗАТ «Костянтинівський чугуноливарний завод»

повідомляють про проведення аукціону та конкурсу з продажу активів. На аукціон виставляються транспортні засоби, розташовані за адресою: м. Костянтинівка, вул. Леніна, 172: 1. Грузові автомобілі ЗІЛ, ГАЗ, КАМАЗ (18 одиниць), початкова ціна продажу — 258474,10 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 12923,71 грн. 2. Автомобілі ЗІЛ ММЗ, трактори та причепи (17 одиниць), початкова ціна продажу — 107261,77 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 5363,10 грн. 3. Автомобілі УАЗ, КАМАЗ, ГАЗ, металорукав (8 одиниць), початкова ціна продажу —90968,50 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок —4548,43 грн. 4. Автобуси ЛАЗ, ЛІАЗ, трактори МТЗ (10 одиниць), початкова ціна продажу — 193659,74 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 9683,00 грн. 5. Легкові автомобілі ВАЗ, ГАЗ, Таврія (19 одиниць), початкова ціна продажу — 183778,98 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 9188,95 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна перераховується на р/р 260024175 в ДОД АППБ «Аваль», МФО 335076, ОКПО 31501033, Донецькій товарній біржі «Південь-Схід», реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону — 17,00 грн. перераховується на р/р 2600539199 в КООБ № 8143, МФО 394028, ОКПО 31501033, Донецькій товарній біржі «Південь-Схід». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації в газеті по 12 листопада 2003 р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів з дня публікації інформації 17 листопада 2003 р., об 11-00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 131-А на Донецькій товарній біржі «Південь-Схід».

На конкурс виставляються будівлі та споруди, обладнання, інвентар, інструмент та комплектуючі, розташовані за адресою: м. Костянтинівка, вул. Леніна, 172, початкова ціна продажу — 816282,00 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 40814,10 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна перераховується на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації інформації по 10 листопада 2003 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 17 листопада 2003 р. об 14-00 год. в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8.

Довідки за телефонами: 385-39-52/23.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 8/342 від 16 вересня 2003 року за заявою кредитора — Лохвицької міжрайонної державної податкової інспекції м. Лохвиця про визнання банкрутом Агропромислової фірми «Колос», юридична адреса: 37200, м. Лохвиця, вул. Шевченка, 141 (р/р 26002200554 в Лохвицькому відділенні АБ «Полтава-банк»).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченко, 307) від 4 червня 2002 року у справі № 08/603 визнано банкрутом сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Єлизаветка» (с. Єлизаветка, Катеринопільського району, Черкаської області, код ЄДРПОУ 03792266, р/р 260043818 в Черкаській облдирекції АППБ «Аваль», МФО 354411) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченко Н. П. (18023, м. Черкаси, пр. Тобілевича, 9, кв. 1), ліцензія АА № 250083 від 05.12.2001 року, тел. (047-2) 476-679.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалка, 2) ухвалою від 28.08.2003 р. порушив справу № 6/55 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Фактор» (40030, Сумська область, м. Суми, вул. Засумська, 5; п/р 26004000714001 в ФАКБ «Надра» РУ «Слобожанщина», МФО 337535; код за ЄДРПОУ 31312273).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Мальованого Олександра Павловича, ліцензія серії АА № 250426 від 22.03.2002 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Кірова, 25, 4-й поверх).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру:

Постановою від 18.09.03 р. в справі № Б-11/50 ЗАТ «Вигодський деревообробний комбінат» (Івано-Франківська область, Долинський район, смт. Вигода, вул. Д. Галицького, 63, код ЄДРПОУ 30535581). Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Мартинюк Василь Миколайович (ліцензія АА № 250333, м. Івано-Франківськ, Південний бульвар, 42/9);

Постановою від 25.09.03 р. в справі № Б-11/46 ПВКФ «Інкомпан» (м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 67, код ЄДРПОУ 13644242).

Постановою від 25.09.03 р. в справі № Б-11/49 приватного підприємця Фтемова Ярослава Миколайовича (м. Івано-Франківськ, вул. Мазепи, 169, корп.3, кв.72, ідент. код 2791913872). Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Саєвич Наталія Анатоліївна (ліцензія АА № 249547, м. Коломия, Івано-Франківської області, вул. Костомарова, 4, кв.108).

Стадіон з... характером переможця

Збудованому ще у шістдесяті роки хмельницькому стадіону «Поділля» останнім часом не щастило. За одинадцять років він змінив п'ятьох господарів. Хто лише не брався за облаштування спортивної споруди, але все закінчувалося подальшим її розвалом. Багато обіцянок лунало від однієї з канадських фірм, котрій свого часу був переданий футбольний клуб «Поділля», а разом з ним і стадіон. Але швидко переконавшися, що цей бізнес не принесе великих прибутків, фірма перепродала клуб київському дочірньому підприємству.

Аби підтримати і команду, і свій стадіон, клуб узяв банківський кредит, але віддати його вчасно не зміг. За борги стадіон перейшов у володіння банку. Поки ділили всю цю спортивну власність, стадіон потроху розвалювався. Та й самі господарі, обіцяючи грандіозні реконструкції, довели його просто до жалюгідного стану. Західна трибуна була зруйнована, але на її місці так нічого й не збудували. Пообіцяли звести тут-таки торговосервісний центр, але все обмежилось викопаною ямою. Хотіли встановити сучасне електронне табло, але зуміли тільки розтрощити старе. А що сталось із спеціальним синтетичним покриттям легкоатлетичних доріжок та секторів, навіть не хочеться згадувати. Там не те що спортсменам тренуватись, а й пройти без ризику травмуватися важко було.

Не лише спортсмени, все місто залишилося без стадіону. І хтозна-яка чекала б на нього доля в «наймитах» у нових власників, якби рішенням сесії міської ради стадіон не передали в комунальну власність міста.

За два роки його не просто відремонтували, а перетворили на нову елегантну сучасну споруду. Левову частку коштів, майже три мільйони гривень, було віднайдено в міському бюджеті. Допомогли також народні депутати, приватні і комерційні структури. І врешті-решт місто отримало справжній подарунок — новий стадіон.

Вже сьогодні він відповідає вимогам, які висуваються для проведення футбольних змагань першої ліги. Відновлено трибуни, бігові доріжки, відремонтовано деякі внутрішні приміщення. Але все це — лише перший етап реконструкції. У найближчій перспективі — облаштування тренажерного залу, секторів для занять індивідуальними видами спорту. Нині стадіон вміщує майже вісім тисяч глядачів, але за потреби легкі конструкції зможуть розширити його ще для восьми тисяч уболівальників.

Дуже непросто надати стадіону сучасного вигляду і створити для спортсменів найліпші умови для тренувань та змагань, адже це потребує чималих коштів. Скажімо, лише покриття спортивних доріжок спеціальним матеріалом стане майже в мільйон гривень. Знайти такі додаткові кошти в міському бюджеті не так просто. Тому й не женуться за зовнішніми ефектами, а намагаються зробити все добротно і за помірними цінами, так, як це робить справжній господар. В одному можна не сумніватися: стадіон народився заново, і нехай у нього буде добра спортивна доля.

На ньому вже пройшли перші змагання футбольного чемпіонату області, відбулися два тури чемпіонату України. І гравці, і глядачі відзначають, що приходити сюди стало справжнім святом для всіх. Тепер такими само видовищними і яскравими мають стати і самі ігри. За таку увагу до спорту футбольний клуб «Поділля» мав би віддячити переходом до першої ліги, бо тепер нема як нарікати на бідність і відсутність умов.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімку: на реконструйованому стадіоні можна проводити найвидовищніші змагання.

У НОМЕР

■ Баскетбол

Євроліга ФІБА-Європа. «Азовмаш» (Україна, Маріуполь) — «Тюрк Телеком» (Туреччина, Анкара). 80:56. Наставник чемпіона України Андрій Підковиров основними суперниками свого колективу вважає російський «Унікс» (Казань) та грецький ПАОК (Салоніки). Окрім названих команд, у групі А виступають також: «Аліта» (Литва), «Широки Брег» (Боснія), «Гавр» (Франція), «Остенде» (Бельгія).

Кожний клуб проведе по сім матчів вдома і стільки само в гостях. Чотири найсильніші команди продовжать виступи на другому етапі. Наступний матч «Азовмаш» зіграє 22 жовтня в Салоніках.

■ Хокей

Сьогодні розпочинається другий раунд розіграшу Континентального кубка-2003/2004. У першій групі бере участь і київський «Сокіл» — єдиний професіональний клуб України змагатиметься у місті Зволені (Словаччина). Сьогодні кияни зустрінуться з клубом «Юкуріт» (Фінляндія). Завтра вони зіграють із хокеїстами «Зволена» і в неділю — з ХК «Рига».

Ще кілька років тому «Зволен» був потужним колективом, чемпіоном Словаччини. До речі, в його складі раніше виступав оборонець збірної України Олександр Савицький. Узимку нинішнього року у клубі почалися фінансові труднощі. Тому він у попередньому чемпіонаті своєї країни посів другу позицію.

Представник Фінляндії «Юкуріт» постійно виграє турнір першої ліги. А от до вищої ніяк не дотягнеться. Але то не вина цього колективу. З'ясовується, фінську найсильнішу лігу ось уже впродовж трьох сезонів «законсервовано». Її аутсайдери не вилітають, а найсильніший клуб першої ліги не отримує підвищення. Кажуть, що тамтешня федерація вдається до такого кроку, щоб стабілізувати фінансове становище клубів.

Суперник «Сокола» — молода команда з бойовим характером. «Юкуріт» зазвичай застосовує тактику гри від оборони зі швидкими контратаками. Клуб ось уже шість років поспіль очолює один із наставників молодіжної збірної Суомі Рісто Дуффа. У нинішній фінській першості «Юкуріт» виступає не дуже впевнено — лише дві перемоги у восьми поєдинках.

Нарешті добре знайома нам команда ХК «Рига». У нинішньому чемпіонаті СЄХЛ латвійці посідають сьоме місце. Лідерами в цьому колективі вважають українських хокеїстів — Артема Гніденка, Олександра Панченка та Євгена Пастуха.

■ Футбол

Відбувся перший розіграш Кубка працівників підприємств та установ, котрі входять до сфери Міністерства палива та енергетики України. На старт вийшли 32 команди. До фінальної частини, що проходила на чудовому стадіоні «Шахтар» у Червонограді на Львівщині, пробилися чотири колективи. Про це нашій газеті повідомив Анатолій ВАКУЛЕНКО, працівник департаменту вугільної промисловості згаданого міністерства.

Варто відзначити хорошу організацію змагань. До речі, матчі обслуговували найавторитетніші арбітри країни. Серед них — Володимир П'яних (Донецьк), Андрій Шандор (Львів), Олександр Журба (Макіївка), Олександр Бриндза (Львів).

У вирішальному поєдинку зустрілися команди ДП «Львіввугілля» та ДП «Ровенькиантрацит». Основний і додатковий час — 0:0. Пенальті влучніше пробили футболісти з Ровеньок — 4:3. Третє місце дісталося команді ДП Дзержинськвугілля», котра перемогла колектив ДП «Артемвугілля» — 2:1.

■ Фотофакт

В Одеському палаці спорту відбувся третій міжнародний турнір зі спортивних бальних танців «Оксамитовий сезон-2003». Змагалося понад 400 пар віком від п'яти до двадцяти п'яти років з України, Молдови та Росії.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

На знімку: пара з Вінниці Анастасія Дністрянова та Сергій Яковлєв стали переможцями серед юніорів.

Не гірше за ван Бастена

Футбол. Кубок УЄФА. Перший раунд. Матчі-відповіді. 15 жовтня.

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Гамбург» (Німеччина). 3:0. Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». 24 000 глядачів. **Арбітр** — Дуглас Макдональд (Шотландія) **Голи:** Михайленко, 7, Рикун, 68, Венглинський, 79. Перший матч — 1:2.

«Дніпро»: Куслій, Єзерський, Радченко, Матюхін, Русол, Михайленко, Шелаєв, Рикун, Назаренко (Костишин, 58), Ротань (Максим'юк, 85), Венглинський.

Третього м'яча у ворота гостей Олег Венглинський забив під надгострим кутом, як колись у фіналі Євро-88 форвард збірної Нідерландів Марко ван Бастен — воротареві збірної СРСР Рінату Дасаєву. Але з однією різницею — українець був ліворуч від воріт. Фантастичний гол!

Щира подяка геть усім гравцям, Євгенові Кучеревському — за чудовий футбол, за блискучий результат. Так тримати й надалі!

Прогнали повний порожняк...

А от обидві донецькі команди розчарували і засмутили. Не змогли здолати навіть першого етапу і змушені припинити виступи в єврокубках.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Динамо» (Румунія, Бухарест). 2:3. Донецьк. ЦС «Шахтар». 30 500 глядачів. **Арбітр** — Томаш Мікульський (Польща). **Голи:** Агахова, 18, 45 — Ніколеску, 30, Маріка, 75, Данчулеску, 87, На 88-й хвилині з поля вилучено донечанина Глевецкаса (два попередження). Перший матч — 0:2.

«Шахтар»: Плетикоса, Глевецкас, Тимощук, Попов, Вукич (Пуканич, 87), Воробей, Агахова, Левандовський, Гай, Закарлюка (Зубов, 69), Рац (Брандау, 79).

Іоан АНДРОНЕ, наставник гостей сказав після матчу:

— Ми вважали, що «Шахтар» сильніший від нас, що він має більше шансів піти далі. Але без бою вирішили не здаватися. Гадаю, ми гідно провели обидва поєдинки.

— На офіційному сайті вашого клубу було вміщено гостре реагування на статтю донецького журналіста Мармазова...

— Пан Мармазов дуже образив нас, назвавши циганами. Що стадіон у нас старий. Вважаємо, було принижено і нашу країну...

— Як вдалося вийти зі складної психологічної ситуації, коли наприкінці першого тайму ви «привезли» м'яча у свої ворота? І взагалі, за рахунок чого «Динамо» обіграло «Шахтар»?

— Насамперед поміняв воротаря. Після цього мої футболісти намагалися не відсиджуватися в обороні, дуже прагнули забити бодай ще одного м'яча...

Бернд ШУСТЕР (наставник «Шахтаря») звинуватив у поразці самих лише гравців. Сказав, що команді в Європі робити нема чого.

А от на запитання: «Чи знає він, що «Шахтар» два роки тому на тренувальних зборах виграв у бухарестського «Динамо» — 5:1 (три м'ячі тоді забив Воробей)? То чому б йому не грати ліпше нападником?» — відповів, що то було раніше. І більше жодних пояснень...

До речі, напередодні матчу дуже «досвідчений» тренер Шустер проаналізував гру... збірної України, трохи повчив її наставників і гравців. Спасибі йому. Коментарі, гадаю, зайві...

«Парма» (Італія) — «Металург» (Україна, Донецьк). 3:0. Парма. Стадіон «Еніо Тардіні». 8 308 глядачів. **Арбітр** — Лейф Санделль (Швеція). **Голи:** Джилардіно, 44, 46, Маркіонні, 73. Перший матч — 1:1.

«Металург»: Нікітін, Яксманицький, Бічері (Олексієнко, 57), Чечер, Зотов, Ткаченко, Джамараулі (Пономаренко, 79), Мелікян, Гюзелов, Деметрадзе (Цихмейструк, 88), Шищенко.

Наставники гостей, либонь, добре вивчили гру надзвичайно небезпечного бразильського нападника Адріано. І зробили все, щоб прикрити його. Однак у складі італійського клубу знайшлося достатньо якісних виконавців, котрі зробили справу і «за того парубка». Чи не правда, 21-річним Джилардіно та Маркіонні властиве відчуття гола?..

Решта результатів

«Левський» (Болгарія) — «Хапоель» (Ізраїль, Рамат-Ган). 4:0 (перший матч — 0:2). «Славія» (Чехія) — «Сартід» (Сербія і Чорногорія). 2:1 (2:1). «Торпедо» (Росія) — ЦСКА (Болгарія). 1:1 (1:1), пенальті — 3:2. «Мельде» (Норвегія) — «Лейрія» (Португалія). 3:1 (0:1). МТК (Угорщина) — «Динамо» (Хорватія). 0:0 (1:3). «Нордсьелланд» (Данія) — «Паніоніос» (Греція). 0:1 (1:2). «Горцлін» (Польща) — «Герта» (Німеччина). 1:0 (0:0). «Блекберн» (Англія) — «Генчлербірлігі» (Туреччина). 1:1 (1:3). «Ланс» (Франція) — «Цементарниця» (Македонія). 5:0 (1:0). «Публікум» (Словенія) — «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа). 2:2 (1:2). «Грац» (Австрія) — «Валеренга» (Норвегія). 1:1 (0:0). «Дебрецен» (Угорщина) — «Вартекс» (Хорватія). 3:2 (3:1). «Удінезе» (Італія) — «Зальцбург» (Австрія). 1:2 (1:0). «Жиліна» (Словаччина) — «Утрехт» (Нідерланди). 0:4 (0:2). «Сошо» (Франція) — «МюПа-47» (Фінляндія). 2:0 (1:0). «Барселона» (Іспанія) — «Матадор» (Словаччина). 8:0 (1:1). «Перуджа» (Італія) — «Данді» (Шотландія). 1:0 (2:1). «Гайдук» (Хорватія) — «Грассхоппер» (Швейцарія). 0:0 (1:1). «Аріс» (Греція) — «Зімбрул» (Молдова). (1:1). «Стяуа» (Румунія) — «Саутгемптон» (Англія). 1:0 (1:1). «Бреда» (Нідерланди) — «Ньюкасл» (Англія). 0:1 (0:5). «Железничар» (Боснія) — «Хартс» (Шотландія). 0:0 (0:2). «Русенборг» (Норвегія) — «Вентспілс» (Латвія). 6:0 (4:1). «Хапоель» (Ізраїль, Тель-Авів) — «Газіантепспор» (Туреччина). 0:0 (0:1). «Езб'єрг» (Данія) — «Спартак» (Росія). 1:1 (0:2). «Бенфіка» (Португалія) — «Лув'єр» (Бельгія). 1:0 (1:1). «Базель» (Швейцарія) — «Малатьяспор» (Туреччина). 1:2 (2:0). «Локерен» (Бельгія) — «Манчестер Сіті» (Англія). 0:1 (2:3). «Црвена Звезда» (Сербія і Чорногорія) — «Оденсе» (Данія). 4:2 (2:2). «Копенгаген» (Данія) — «Ференцварош» (Угорщина). 1:1 (1:1), пенальті — 3:2. «Ліверпуль» (Англія) — «Олімпія» (Словенія). 3:0 (1:1). «Валенсія» (Іспанія) — АІК (Швеція). 1:0 (1:0). «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд) — «Аустрія» (Австрія). 1:0 (2:1). «Ксамакс» (Швейцарія) — «Осер» (Франція). 0:1 (0:1). «Вардар» (Македонія) — «Рома» (Італія). 1:1 (0:4). «Мальме» (Швеція) — «Спортинг» (Португалія). 0:1 (0:2). «Люн» (Норвегія) — ПАОК (Греція). 0:3 (1:0). «Мальорка» (Іспанія) — АПОЕЛ (Кіпр). 4:2 (2:1). «Трабзонспор» (Туреччина) — «Вільяреал» (Іспанія). 2:3 (0:0). «Неймеген» (Нідерланди) — «Вісла» (Польща). 1:2 (1:2). «Артмедія» (Словаччина) — «Бордо» (Франція). 1:1 (1:2).

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Софіївські зорі. За і проти

Ідея Всеукраїнського фестивалю аграрних вузів виникла три роки тому. Його зініціювало Міністерство аграрної політики України. Для чого? За словами директора фестивалю режисера Василя Вовкуна, «щоб наші землероби та аграрії були не тільки професіоналами своєї справи, а й розвивалися як особистості, як творчі люди».

Назвали фестиваль на честь заповідника міста — Софіївки — «Софіївські зорі».

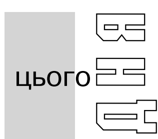
Цього року кожна область представляла декількох учасників, відбірковий (він же — єдиний) конкурсний тур відбувався просто на центральній площі Умані. І все ніби пройшло добре — і святковий парад на день міста, і екскурсія Софіївським заповідником, і виступи конкурсантів...

Усе, та не все. Непорозуміння почалися вже під час репетиції: учасники дуже обурилися, коли почули у виконанні суперників всесвітньо відомі шлягери та іноземні пісні. Адже організатори чітко вказали умови ще в запрошеннях: до участі в конкурсі мають бути представлені тільки українські пісні, що раніше ніде не лунали. Попри це одне з двох перших місць дісталося дівчині, яка співала англомовну рок-баладу. А друге — луганській студентці Марині Богун, яка, судячи з реакції глядачів і самих учасників, була далеко не найсильніша виконавиця. Миколаївського студента Дмитра Скороходова сприймали набагато краще, він був вочевидь ліпше підготовлений, утім, пішов зі сцени володарем другого місця.

«Логічним» завершенням нагородження стало вручення Гран-прі у жанрі сучасної естрадної пісні: його отримав молодий талановитий... саксофоніст народного ансамблю «Колос» з Херсона Євген Янкович.

Дарія ГОРСЬКА.

На знімку: під час фестивалю.

17 ЖОВТНЯ

■ 1903 р. Народився маршал Гречко. У 1945-53 рр. — командувач Київського військового округу. ■ 1905 р. Під натиском революційних подій у Росії видано царський маніфест про конституційні свободи та скликання законодавчої Думи. ■ 1938 р. В СРСР встановлено медалі «За відвагу» та «За бойові заслуги». ■ 1945 р. Місто Кенігсберг із прилеглою територією офіційно включено до складу Радянського Союзу. ■ 1963 р. Пуск першої черги Північно-Кримського каналу. ■ 1963 р. Не стало поета Івана Неходи. ■ 1974 р. У Києві відкрито Музей історії Великої Вітчизняної війни.

Богомазов: роман з галичанами

Дмитро БОГОМАЗОВ

У рамках фестивалю «Мистецьке березілля» Дмитро Богомазов покаже дві нові вистави. Перша — «Щастя поруч» (за «Украденим щастям» Франка). Ця річ поставлена Богомазовим в Одесі й справила там чудове враження, хоч одеситів важко здивувати. І ось тепер, у неділю ввечері, одесити спробують здивувати цією виставою киян, і не де-небудь, а на сцені франківців. А в понеділок (у Театрі на Подолі) Богомазов дає прем'єру вистави «Morituri te salutant» за творами Стефаника (з підзаголовком «Вправи для зміцнення здоров'я на одну дію». Це продукція богомазовського театру «Вільна сцена»).

Цікаво, що за десять літ своєї бурхливої діяльності Богомазов, вступаючи в роман з драматургами, прагнув круто міняти партнерів: після Карпенка-Карого ставив Піранделло, після Шекспіра — Гете, після Софокла — Гофмана. А тут — дивний приклад тривалого роману з суворими галичанами Франком і Стефаником. Щоправда, між ними Богомазов таки примудрився нагадати про стару любов до Шекспіра й швиденько повернутись назад!

Христофор ГРУША.

КАЛЕНДАР

Чого ніде не прочитаєш

Поет і художник Микола Воробйов подолав межу свого 60-ліття непомітно і неспішно, ще два роки тому. Отже, нині в аксакала — звичайний день народження. Микола Панасович родом з Мельниківки, що на Черкащині. Поезія прийшла до нього рано, а визнання — майже в 45 років, коли Воробйов видав книжку «Пригадай на дорогу мені». Позаду були блукання по редакціях, випадкові роботи й підробітки (приміром, працював пожежником у Київському театральному інституті).

...Телефон якийсь час не відповідав, зрештою трубку підняли, голос звучав тихо й нерозбірливо, ледве упізнав — Воробйов. На запитання, коли вийде на люди, відповів:

— Нема часу. Весь час в думках, займаюся мистецтвом.

— Про що пишете?

— Я сам не знаю, того мені й цікаво. Втім, пишу про одне й те саме весь час. Але це нескінченна розробка. Свого ювілею я й не помітив, ніяк не відзначав. Перечитую вірші на самоті. Оце говорю з вами й згадую рядки:

Хто не трава,
Хай про траву не говорить.

— Чи буде щось читачам?

— З книжкою важко. Десь там далеко, де — я не знаю, немає грошей.

— Що вас нині приваблює?

— Тисячі речей, яких ніде не можна прочитати. Це не вірші. Це щось інше.

З іменинником розмовляв

Аттила СОЛОМ'ЯНСЬКИЙ.

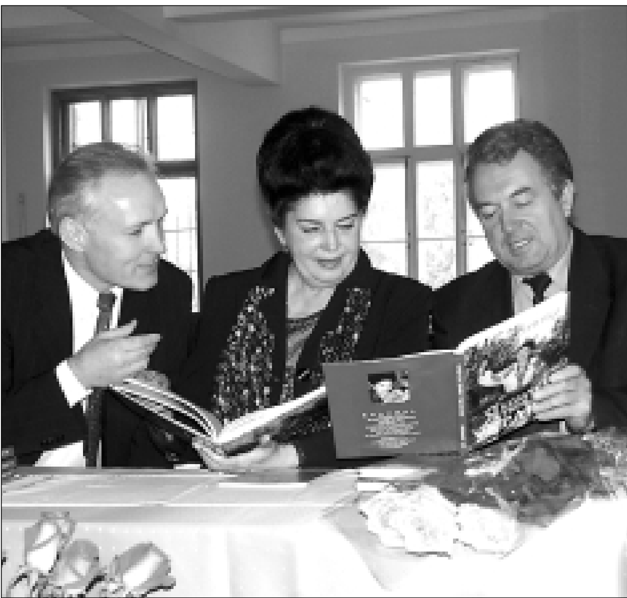
Я — козачка твоя, Україно!

ВИДАННЯ

Напередодні Дня українського козацтва в Полтаві відбулася презентація автобіографічної книги народної артистки України Раїси Кириченко «Я — козачка твоя, Україно!». З висоти пройдених доріг, а саме цими днями берегиня української пісні святкує ювілейний день народження, постає цілісний і неповторний образ, висока духовність і незламність духу, безмежна любов до отчого краю. Журналісти і численні шанувальники таланту співачки побажали їй усіх земних гараздів і козацького здоров'я. Досить символічно, що саме цього дня учні полтавських шкіл у театралізованих змаганнях продемонстрували свій козацький гарт і відвагу.

Григорій ГРИНЬ.

На знімку: народна артистка України Раїса Кириченко та її незрадливі друзі, чиїми старанними книга побачила світ — директор видавництва «Полтава» Володимир Микийчук та генеральний директор ОДТРК «Лтава» Микола Ляпаненко.

Фото Валерія ЧЕРКАСА.

Не треба нам чужих упирів

У сучасних дитячих фільмах не тільки приборкують упирів. Герої стрічки «Ностальгія» українського режисера Євгена Шишкіна мріють про звичайне щастя й живуть у світі, де всі бажання виконує золота рибка.

Євген Шишкін — бізнесмен. Був «сам собі режисером», аж поки в 1993 році його не запросили стати продюсером дитячого гумористичного кіносеріалу «Клякса». Стрічку на фестивалі в Сочі відзначили премією як кращий ігровий фільм. Відтоді Шишкін вирішив присвятити себе дитячому кіно. Він автор та режисер кількох короткометражок для дітей: «Таємне повідомлення», «Життя як цирк», «Два дні з життя класу», «Наставник». Усі вони відзначені дипломами різних фестивалів і мають високий рейтинг на кількох телеканалах.

Один з останніх фільмів Шишкіна — «Ностальгія, або Казка про золоту рибку», лауреат двох кінофорумів — нещодавно було показано в Київській дитячій академії мистецтв. Цікаво, що саме там його й знімали, а музику до фільму написав директор академії Михайло Чембержі, акторами ж були викладачі та учні. Останні грають безпосередньо, невимушено, щиро й переконливо. В усякому разі, вони зуміли переконати, що диво часом трапляється у житті, мрії збуваються не лише в казках, а бажання виконує не тільки золота рибка.

Олеся НАЙДЮК.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 0311192. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos